

40 χρόνια Πονεμένα

Η υπέρ-ρύθμιση των καπνιστών 1979-2019



Τζόσι Άπλετον

forestonline.org

40 χρόνια Πονεμένα

Η υπέρ-ρύθμιση των καπνιστών 1979-2019

Τζόσι Άπλετον
2019 Αυγούστου

Πρόλογος του Σάιμον Κλαρκ

Δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στη Μεγάλη Βρετανία το 2019

FOREST

Καταφύγιο

Πάρκο κάστρου

Κέιμπριτζ CB3 0AX

forestonline.org

Φωτογραφία εξωφύλλου: Άντι Χιουζ από τον Νταν Ντόνοβαν

Σχεδιασμός: battenburg.biz

Πνευματικά δικαιώματα Forest Ltd 2019

Περιεχόμενα

Σχετικά με το FOREST	4
Σχετικά με το συντάκτη	4
Σημείωση συγγραφέα	5
Πρόλογος	7
Εισαγωγή	11
1. Τι έχουμε χάσει: οι βάσεις της ανοχής	17
2. τα στάδια του κανονισμού για το κάπνισμα	19
3. απόσπαση της πολιτικής κατά του καπνίσματος από την κοινή γνώμη	33
4. μαριονέτες καλτσών και το μισαλλόδοξο κράτος	42
5. τα επόμενα 40 χρόνια: προς μια ελεύθερη κοινωνία	44
Χρονολόγιο 1979-2019	47

Σχετικά με το FOREST

FOREST (Οργανισμός ελευθερίας για το δικαίωμα να απολαμβάνει το κάπνισμα καπνού) ιδρύθηκε το 1979 για να υποστηρίξει και να υπερασπιστεί τους ενήλικες που επιλέγουν να καπνίζουν ένα νόμιμο καταναλωτικό προϊόν. Κάνουμε εκστρατεία κατά των υπερβολικών κανονισμών, συμπεριλαμβανομένων των συνολικών απαγορεύσεων καπνίσματος και των ανααναγκάιων της κυβερνητικής εισβολής στην προσωπική ζωή των ανθρώπων και στους ιδιωτικούς χώρους. Οι οπαδοί του υψηλού προφίλ περιλάμβαναν τον μακαρίτη τον καλλιτέχνη Ντέιβιντ Χόκνεϊ, τον μουσικό Τζο Τζάκσον και τον βραβευόμενο με Όσκαρ σεναριογράφο Σερ Ρόναλντ Χάργουντ.

Σχετικά με το συντάκτη

Η Τζόσι αππλέτον είναι διευθύντρια της λέσχης του μανιφέστο, μιας ομάδας πολιτικών ελευθεριών. Συντονίζει τις εκστρατείες του Συλλόγου για την ελευθερία στην καθημερινή ζωή του πολίτη – συμπεριλαμβανομένων εκστρατειών κατά της εξέτασης, των επιτόπιων προστίμων, των απαγορεύσεων ποτών και της απαγόρευσης φωτογραφιών – και έχει συντάξει δεκάδες ομιλήσεις για θέματα που κυμαίνονται από την απαγόρευση της μετάβασης στη ρύθμιση της δημόσιο χώρο. Ως δημοσιογράφος και αρθρογράφος σχολιάζει συχνά θέματα σύγχρονης ελευθερίας. Το βιβλίο της, " η άνοδος της κατάστασης", δημοσιεύθηκε το φθινόπωρο του 2016.



Σημείωση συγγραφέα

ΤΗΝ τελευταία δεκαετία μελέτησα και αγωνίστηκα κατά της αυξανόμενης υπερ-ρύθμισης της καθημερινής ζωής. Το έργο μου δεν έχει αγγίξει σε μεγάλο βαθμό το κάπνισμα, αλλά στην έρευνα αυτής της έκθεσης βρήκα τα ίδια μοτίβα που βρήκα και σε άλλους τομείς, κυρίως τη διάβρωση των αρχών της ατομικής αυτονομίας και της κρατικής εισβολής σε άτυπες κοινωνικές χώρους και την ιδιωτική ζωή. Αυτό με οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η ρύθμιση του καπνίσματος δεν αφορά το κάπνισμα. Παίρνει ακριβώς τα ίδια μοτίβα με θέματα όπως η αναδιοργάνωση δραστηριοτήτων σε δημόσιους χώρους, ή ο αυξανόμενος έλεγχος ομάδων όπως οι οπαδοί του ποδοσφαίρου ή οι άστεγοι.

"Ρύθμιση του καπνίσματος δεν οδηγείται από τις ιδιαιτερότητες αυτής της δραστηριότητας, αλλά από τις νέες μορφές κράτους που έχουν αναπτυχθεί τις τελευταίες δύο δεκαετίες, ένα κράτος που δεν αναγνωρίζει όλο και περισσότερο έναν ανεξάρτητο τομέα για προσωπική ή ατομική δράση. Πιστεύω ακράδαντα ότι, αν θέλουμε να καταπολεμήσουμε αυτή την τάση, πρέπει να συμμαχήσουν με τις διαφορετικές ομάδες συμφερόντων οι οποίες, σε τελική περίπτωση, επηρεάζονται από το ίδιο υποκείμενο φαινόμενο με πολύ σιμπτικούς τρόπους: ότι η αιτία των καπνιστών πρέπει να είναι και αυτή των μη καπνιστών, η αιτία του ποδοσφαίρου υποστηρικτές των οπαδών του κρίκετ, την αιτία των αστέγων από την καλή στέγη.

Τέλος, αν και ως δια βίου αριστερόχειρας δεν έχω καμία αγάπη για τις καπνοβιομηχανίες ή την καπιταλιστική βιομηχανία γενικότερα, είναι πάντα χαρά μου να δουλεύω με τον Σάιμον Κλαρκ στο FOREST, τον οποίο γνωρίζω εδώ και πολλά χρόνια. Είναι ένας πραγματικός φιλελεύθερος και ένθερμος πολιτικός αγωνιστής και έχει κάνει πολλά για να αναχαιτά ή να επιβραδύνει το κύμα της ααγωνιστικής ρύθμισης που περιγράφεται στην παρούσα έκθεση.

Τζόσι Άπλετον

2019 Αυγούστου



Πρόλογος

Απευθυνόμενος σε επισκέπτες στο δείπνο της 40 ης επετείου του Forest στο Λονδίνο τον Ιούνιο, ο Μαρκ λιλγουντ, γενικός διευθυντής του Ινστιτούτου Οικονομικών Υποθέσεων, πέτυχε ένα αισιόδοξο σημείωμα. "Μπορεί να μοιάζει με 40 χρόνια πληγών, αλλά αυτό ποτέ δεν με σταμάτησε να ονειρεύομαι. Η ελευθερία, "είπε," έρχεται σπίτι. "

Ελπίζω να είναι. Πριν από λίγους μήνες, κατά τη διάρκεια μιας εκδήλωσης "σε συνομιλία" στην IEA, με ρώτησαν ποια ήταν η μεγαλύτερη αλλαγή που είχα παρατηρήσει στα 20 χρόνια που είμαι διευθυντής του Forest. "Όταν ξεκίνησα," απάντησα, "υπήρχαν εθελοντικές συμφωνίες και κώδικες πρακτικής. Στις μέρες μας υπάρχει πολύ μεγαλύτερη νομοθεσία. Ο εξαναγκασμός αντικατέστησε την κοινή λογική. "

Διαβάζοντας την αναφορά της Τζόσι Άπλετον, θυμήθηκα πόσο αληθινό είναι αυτό. Το 1999 (πόσο μάλλον 1979) οι πολιτικές για τον καπνό ήταν συχνά συμφωνημένες χωρίς την ανάγκη για νομοθεσία ή καταπιεστική ρύθμιση, και ήταν αναμφισβήτητα πιο αποτελεσματικές. Όπως παρατηρεί η Τζόσι, η πιο ευκρινέστερη πτώση των τιμών του καπνίσματος στο Ηνωμένο Βασίλειο πραγματοποιήθηκε μεταξύ των μέσων της δεκαετίας του εβδομήντα και των πρόωρων ενενήντα όταν υπήρχαν σχετικά λίγοι νόμοι σχετικά με την πώληση, την εμπορία, την προώθηση ή την κατανάλωση καπνού.

Το κάπνισμα απαγορευόταν όλο και περισσότερο στον χώρο εργασίας, αλλά αυτό ήταν θέμα για μεμονωμένους εργοδότες σε συνεννόηση με το προσωπικό και τα συνδικάτα. Οι περιοχές χωρίς κάπνισμα έγιναν χαρακτηριστικό πολλών παμπ και εστιατορίων, και ορισμένοι ιδιοκτήτες επέλεξαν να απαγορεύσουν εντελώς το κάπνισμα, αλλά ήταν δική τους απόφαση όχι της κυβέρνησης.

Οι πολιτικοί και τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένης της καπνοβιομηχανίας, γενικά συνείχαν και υιοθέτησαν λογικές πολιτικές με τις οποίες οι περισσότεροι άνθρωποι θα μπορούσαν να συμφωνήσουν. Το αποτέλεσμα, εν γένει, των μέτρων που έλαβαν υπόψη τα συμφέροντα όλων των μερών, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών. Όλο και περισσότερο η δύναμη και η επιρροή έχουν μετατοπιστεί σε επαγγελματίες ακτιβιστές και μη εκλεγμένα μανταρίνια στο Υπουργείο Υγείας και στην υπηρεσία δημόσιας υγείας England.

Οι εθελοντικοί κώδικες έχουν δώσει τη λύση στους νόμους που απαγορεύουν κάθε χορηγία και διαφήμιση καπνού. Πολιτικές που επιτρέπουν το κάπνισμα και τους χώρους μη καπνιστών στο χώρο εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των παμπ και

Εστιατόρια, ήταν αδίστακτα. Ακόμη και τα σωματεία ιδιωτικών μελών αναγκάστηκαν να υπακούσουν στους αυθαίρετο νέο νόμο.

Η κατάσταση παρίας του καπνίσματος δεν αντανakλά τα δημόσια ήθη, γράφει η Τζόσι. Και έχει δίκιο. Η τραγωδία είναι ότι πολλοί από τους κανόνες κατά του καπνίσματος που εισήχθησαν στη νέα χιλιετία δεν αντανakλούν την κοινή γνώμη. Τα αποτελέσματα των ερευνών και οι «δημόσιες» διαβουλεύσεις αγνοήθηκαν ή παραβλέφθηκαν με συνέπεια. Η απαγόρευση του καπνίσματος εισήχθη παρά τις έρευνες που έδειξαν ότι μόνο το 30 τοις εκατό των ενηλίκων είχε μεταφερθεί σε μια συνολική απαγόρευση. (Ακόμη και σήμερα οι δημοσκοπήσεις σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο βρίσκουν με συνέπεια ότι η πλειονότητα των ενηλίκων είναι υπέρ της δυνατότητας ξεχωριστών δωματίων καπνιστών σε παμπ και συλλόγων ιδιωτικών μελών.) Η απλή συσκευασία του καπνού προωθήθηκε επίσης μέσω της πλειοψηφίας, παρά το γεγονός ότι μια δημόσια διαβούλευση δημιούργησε μεγάλη πλειοψηφία (2:1) αντίθετη με την πολιτική.

Η συνέπεια αυτών των μέτρων ήταν η σταδιακή διάβρωση της ανεκτικότητας με μια μικρή αλλά έντονα ομάδα αντικαπνιστών ακτιβιστών που υπαγόρευε την πολιτική της κυβέρνησης. Έχοντας αναγκαστεί να καπνίσει έξω παρά το γεγονός ότι τα σύγχρονα συστήματα φιλτραρίσματος του αέρα ήταν απόλυτα ικανά να μειώσουν τον καπνό του περιβαλλοντικού καπνού σε ένα επίπεδο αποδεκτό από τους περισσότερους ανθρώπους, οι καπνιστές σήμερα βρίσκονται υπό επίθεση από τους ΖέλοΕτς που θέλουν το κάπνισμα απαγορεύεται και έξω. "Τώρα," γράφει Τζόσι, οι μύτες μας τρέμουν με την παραμικρή οσμή καπνού.

Ξεκίνησε το 1984, η ημέρα χωρίς κάπνισμα έγινε από μια καλή πρωτοβουλία που βοήθησε τους καπνιστές που ήθελαν να σταματήσουν, σε μια εκδήλωση που ενθάρρυνε θετικά μια κουλτούρα κατά του καπνίσματος. Αλλά τουλάχιστον ήταν μόνο μια μέρα. Σήμερα, χάρη στην εκστρατεία που χρηματοδότησε ο φορολογούμενος, οι καπνιστές πρέπει να υπομείνουν έναν ολόκληρο μήνα γκρινιά που χρηματοδοτούνται από το κράτος.

Η ολοένα και πιο βάνουση προσέγγιση για τη διακοπή του καπνίσματος κατακοπιστεί από τη δημόσια υγεία της Αγγλίας, η οποία επί του παρόντος απαιτεί από όλες τις εταιρείες του εθνικού υγειονομικού αποκλεισμού να απαγορεύουν το κάπνισμα σε νοσοκομειακά εδάφη, μια πολιτική που εισάγει ενεργά διακρίσεις σε βάρος ασθενών που μπορεί να είναι αμετακίνητη εντελώς ακίνητη. Η αξιοποίηση της σωματικής κατάστασης των ανθρώπων για να πάρουν μια από τις λίγες απολαύσεις τους όταν είναι πιο ευάλωτες, διανοητικά καθώς και σωματικά, είναι πραγματικά ποταπή.

Εν τω μεταξύ, η φορολογική φορολογία (μεταξύ 80 και 90 τοις εκατό του κόστους του καπνού πηγαίνει στην κυβέρνηση) έχει έναν κύριο στόχο – να αναγκάσει τους ανθρώπους να σταματήσουν το κάπνισμα. Οι χαμηλόμισθοι που δεν μπορούν ή δεν παραιτήθηκαν, πιέζον περισσότερο στη φτώχεια, οδηγώντας σε περισσότερες κακουχίες. Παρ' όλα αυτά, οι πολιτικές για την καταπολέμηση του καπνίσματος είναι συχνά χαρακτηρισμένης πράξη φιλανθρωπίας. Η δράση για το κάπνισμα και την Χηθ, η ομάδα πίεσης κατά του καπνίσματος που οδηγεί στην ατζέντα κατά του καπνίσματος στο Ηνωμένο Βασίλειο, του αρέσει να περιγράφεται όχι ως πολιτική ομάδα αναμονής, η οποία είναι πιο ακριβής, αλλά ως "παραιτήθηκε η φιλανθρωπία για το κάπνισμα". Δεν μπορώ να κάνω αυτό που είναι Φιλανθρωπικό να μαστιγώσεις την εχθρότητα προς μια σημαντική μειονότητα του πληθυσμού.

Το κάπνισμα, γράφει Τζόσι ' πλετον, είναι το καναρίνι για τις πολιτικές ελευθερίες. Και πάλι, έχει δίκιο. Αν δεν σταθούμε όρθιοι για ενήλικες που απολαμβάνουν το κάπνισμα, τι θα γίνει μετά; Ένα πλαίσιο με το πρότυπο του καπνού, είναι οι υπέρμαχοι της δημόσιας υγείας που θα μετακινηθούν από την ενημέρωση του κοινού σχετικά με τη διατροφή και την υγιεινή διατροφή και την κατανάλωση οινοπνεύματος για την απαγόρευση όλο και περισσότερων προϊόντων που θεωρούνται «ανθυγιεινά», ενώ υπαγορεύουν την ποσότητα ζάχαρης, οινοπνεύματος ή θερμίδες που επιτρέπεται να καταναλώνουμε;

Κάθε αναθεώρηση των τελευταίων 40 ετών θα πρέπει να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ελευθερία επιλογής όσων τρώμε, πίνουμε και καπνίζουμε έχει διαβρώσει ανησυχητικά, στο βαθμό που, σε 2020, θα απαγορευθεί μια ολόκληρη κατηγορία καπνών – τερθόλης πούρων. Δεν χάθηκαν όλα, όμως. Όπως σχολίασε ο Μαρκ Λίμγουντ της IEA, κατά την αντιμετώπιση του δείπνου της 40 ης επετείου του Forest:

"Αγαπητοί καπνιστές και εραστές της ελευθερίας, ας μην ανησυχούμε για τις τακτικές μάχες που μπορεί να έχουμε χάσει. Ας κάνουμε ότι το 2059, όταν ξαναενωθούμε για να γιορτάσουμε 80 χρόνια του δάσους, ότι είμαστε σε θέση να ανάψει, να πιούμε, και να αναλογιστούμε ότι η μάχη για την ελευθερία έχει κερδηθεί ". Αμήν.



Εισαγωγή

40 χρόνια πριν το κάπνισμα ήταν μέρος της δημόσιας ζωής. Οι άνθρωποι κάπνιζαν στις δημόσιες συγκοινωνίες και στον χώρο εργασίας, τα τσιγάρα διαφημιζόνταν σε αφίσες και σε περιοδικά. 43 τοις εκατό των ανδρών και 36 τοις εκατό των γυναικών καπνιστά τσιγάρα (55 τοις εκατό των ανδρών καπνιστά προϊόντα καπνού κάποιου είδους)¹ και το κάπνισμα ήταν μια απόλυτα κοινωνικά αποδεκτή δραστηριότητα, παρά τη γενική επίγνωση των κινδύνων για την υγεία και της προειδοποίηση ότι "το κάπνισμα μπορεί να βλάψει την υγεία σας" τυπωμένο σε κάθε πακέτο.

Το 1978 Τάιν και η Επιτροπή Μεταφορών απαγόρευσαν όλα τα κάπνισμα στα δημόσια μέσα μεταφοράς και το κεντρικό Μίνιμιννοσεξ νοσοκομείο έγινε το πρώτο που σύστησε την πολιτική καπνίσματος. Το 1979 το αντικαπνιστήριο ομάδα λόμπι δράση για το κάπνισμα έναND υγεία (ASH) ζήτησε την απαγόρευση του καπνίσματος σε όλους τους χώρους εργασίας και δημόσιους χώρους, και τα ταχυδρομεία είχαν γίνει χωρίς καπνό.²Αλλά αυτές οι εκστρατείες τέθηκαν γενικά σε λογικούς όρους επιλογής, ενώ οι περιοχές χωρίς κάπνισμα διατίθενται για το μη-Smοκπου ήταν αυτή τη φορά με μικρή πλειοψηφία.

Σήμερα, αντίθετα, αν και το κάπνισμα ήταν μέχρι πρόσφατα ασκείται από το ένα πέμπτο του πληθυσμού, έχει γίνει μια πράξη παρίας, όλο και πιο κρυμμένη από τη δημόσια ζωή. Το κάπνισμα εξαιρείται από όλους τους κλειστούς δημόσιους χώρους και από ορισμένες ανοικτές εναέριες εγκαταστάσεις (συμπεριλαμβανομένων πλατφορμών σταθμών, μερικών πάρκων και παραλιών, καθώς και ολόκληρων νοσοκομειακών χώρων). Τα τσιγάρα πωλούνται σε πακέτα με φρικτές εικόνες ανθρώπων που πεθαίνουν ή σαπίζουν όργανα του σώματος. Δεν μπορούν να εμφανίζονται δημοσίως σε καταστήματα, αλλά πρέπει να κρύβονται στα ντουλάπια.

Η επίσημη αφήγηση είναι ότι οι καπνιστές σκοτώνουν τον εαυτό τους και τους άλλους. Το κάπνισμα τους ευθύνεται για τα προβλήματα της φτώχειας και της ψυχικής υγείας τους και δεν πρέπει να καπνίζουν δημοσίως ή ειδικά μπροστά σε παιδιά, διότι όχι μόνο αρρωσταίνουν τα παιδιά, αλλά και το κακό παράδειγμα του "μοντελοποίησης ρόλων" αυτού του επικίνδυνου Συνήθεια. Εάν οι καπνιστές είναι άρρωστοι,

1 στατιστικά στοιχεία για τον καπνό, έρευνα για τον καρκίνο UK: <https://www.cancerresearchuk.org/health-επαγγελματική/καρκίνος-στατιστική/κίνδυνος/καπνός# REF-3>

2 βασικές ημερομηνίες στην ιστορία της εκστρατείας κατά του καπνού, ASH, 21 Φεβρουαρίου 2017: <http://ash.org.uk/information-and-resources/briefings/key-dates-in-the-history-of-anti-tobacco-campaigning/>

εμπιστεύεται ότι μπορεί να τους αρνηθεί θεραπεία μέχρι να κλωστήσει τη συνήθεια. «Έν τω μεταξύ, ο καρκίνος του πνεύμονα έχει στιγματισμένη ως η «ασθένεια του καπνίσματος», αντλώντας μικρό χρόνο έρευνας ή χρήματα, και ακόμη και οι μη καπνιστές με την ασθένεια βρίσκουν ότι λαμβάνουν μια μη συμπονετική υποδοχή ή τους λένε ότι «πήραν αυτό που σου άξιζε».⁴

Κατά πρώτο σκοπό, αυτή η ακραία δυσανεξία στο κάπνισμα είναι αινιγματική, δεδομένης της κοινωνικής ελευθέρωσης που έχει συμβεί σε άλλους τομείς. Οι ομοφυλόφιλοι είναι τώρα ελεύθεροι να παντρευτούν και να αναθρέψουν μια οικογένεια με τον σύντροφό τους στο ίδιο φύλο, και το γκέι σεξ και η αγάπη έχει χάσει σχεδόν όλο το προηγούμενο στίγμα της. Τα διαφυλικά άτομα μπορούν να αλλάξουν το φύλο τους, σε χαρτί ή σε σώμα, και το κράτος θα πληρώσει ακόμη και για την επιχείρησή τους. Το στίγμα γύρω από ορισμένα ελεγχόμενα φάρμακα έχει μειωθεί και πολλές αστυνομικές δυνάμεις υιοθετούν μια πιο απαλή προσέγγιση, ειδικά για τη χρήση μαριχουάνας. Τα ανώτερα δημόσια νούμερα και οι Φιλελεύθεροι Δημοκράτες καλούν περιοδικά τη νομιμοποίηση της μαριχουάνας, παίζοντας τις αρνητικές επιπτώσεις του φαρμάκου στην υγεία.

Ενώ τα τσιγάρα είναι τώρα κρυμμένα από τη θέα, προφυλακτικά έχουν αφαιρεθεί από κάτω από τον πάγκο και εμφανίζεται δίπλα στο μέχρι, ενώ το φαρμακείο μπότες εμφανίζει ακόμη και σεξουαλικά παιχνίδια και άλλα σεξουαλικά βοηθήματα σε πλήρη προβολή.⁵ Προηγούμενως ταμπού σεξουαλικές πρακτικές όπως S&M έχουν γίνει το θέμα των καλύτερων πωλήσεων βιβλία και ταινίες. Υπάρχει μια ευρεία ανοχή και την κοινωνική αποδοχή της πλήρους πολυμορφίας των εθνικοτήτων ή θρησκειών, και ο "κοινωνικός αποκλεισμός" των μειονοτικών ομάδων είναι παρακινδυνευμένο.

Δεν υπάρχει λογική εξήγηση για το καθεστώς παρίας του καπνίσματος. Οι επιπτώσεις του καπνίσματος δεν είναι εγγενώς αντισωματικές. Σε αντίθεση με άλλα φάρμακα, το κάπνισμα δεν καταστρέφει το μυαλό σας ή καταστρέφει τη μνήμη σας. Δεν σας αφήνει να επικολλήσετε στο πάτωμα ή μουρμουρίζοντας στο ταβάνι. Ο καπνιστής είναι ένα απόλυτα λειτουργικό μέλος της κοινωνίας. Μπορούν να κάνουν καλά τη δουλειά τους και να είναι καλοί γονείς για τα παιδιά τους. Η νικοτίνη δεν είναι επιβλαβής και οι άνθρωποι μπορούν να

³ το NHS προκαλεί οργή με απαγόρευση της αορίστου χειρουργικής για καπνιστές και παχύσαρκοι, τηλεγράφος, 17 Οκτωβρίου 2017: <https://www.telegraph.co.uk/news/2017/10/17/nhs-provokes-fury-indefinite-surgery-ban-smokers-pachysarkos/>

⁴ γιατί οι μη καπνιστές έχουν καρκίνο του πνεύμονα, νέα του BBC, 25 Ιουνίου 2018: <http://www.bbc.com/μέλλον/ιστορία/20180625-γιατί-ο-ο-ρυθμός-των-γυναικών-να-πάρει-καρκίνος-πνεύμονα-αυξάνεται>

⁵ ερωτικά παιχνίδια προς πώληση με μπότες, mail την Κυριακή, 9 Ιανουάριος 2012: <https://www.dailymail.co.uk/news/article-2083701/Sex-Toys-Sale-Boots-displayed-Near-Healthcare-Products-View-Children.HTML>

Βρεί
 τε τα αποτελέσματά της ωφέλιμες για τη ζωή τους, επιτρέποντάς τους να
 Τη
 δια- Ηρε- Εργα-
 μονή μία και επικεντρώθηκε, που βοηθά Τους σία Καλύτερα.

Φυσικά το κάπνισμα αποτελεί σοβαρό κίνδυνο για την υγεία του καπνιστή αλλά ο κίνδυνος να πεθάνεις από το κάπνισμα είναι ζήτημα πιθανότητας, αυξημένο κίνδυνο αντί για βεβαιότητα. Λέγεται ότι οι καπνιστές θα πεθάνουν κατά μέσο όρο δέκα χρόνια νωρίτερα από τους μη καπνιστές, και 30-60 τοις εκατό των καπνιστών θα πεθάνουν τελικά από τη συνήθειά τους, αλλά μερικοί καπνιστές ζουν σε μια ώριμη ηλικία, ενώ ο αλκοολικός δηλητηρίαση του ήπατος τους είναι ένα αναπόφευκτο ζήτημα της τοξικολογικής. Σε σύγκριση με μια καταδίωξη όπως αναρρίχηση – όπου σε ορισμένα πρόσωπα ένα τέταρτο ή περισσότερο από όλους όσους επιχειρούν να πεθάνουν 34 τοις εκατό και το K2 είναι 26 τοις εκατό) και οι ορειβάτες υψηλού επιπέδου τυχερός να κάνει στα σαράντα τους – το κάπνισμα είναι εξαιρετικά ασφαλές.

Ούτε μπορεί να εξηγηθεί από τα δημογραφικά στοιχεία. Μέχρι την Εμφάνιση τουλάχιστον το 20% του πληθυσμού μειονότητα, αλλά

καπνιστή, εξακολουθούν να σημαντική Ένα Πολύ Μεγαλύτερη από τα ποσοστά των ομοφυλοφίλων ή των τρανσέξουαλ, ή των εθνοτικών μειονοτήτων. Οποιαδήποτε άλλη συνήθεια που ασκείται από το ένα πέμπτο του πληθυσμού θα λάβει κάποια αναγνώριση και πρόβλεψη για να είναι βολικά και ευχάριστα εξασκηθεί.

Ο λόγος αυτής της ανισότητας έγκειται στην αλλαγμένη μορφή του κράτους και της κοινωνικής αρχής. Το παλαιό κατεστημένο έχει πέσει, οι παραδοσιακές οικογενειακές μορφές και οι θρησκείες έχουν μειωθεί, οδηγώντας σε χαλάρωση προηγούμενων ηθικών ταμπού και στιγμάτων που κατείχαν και μια νέα ανοχή στις περιοχές της σεξουαλικότητας, της εθνοτικής καταγωγής και της θρησκείας. Αυτό σημαίνει μια ευπρόσδεκτη ελευθέρωση των σεξουαλικών ηθών και μια μεγαλύτερη ανοχή στις σεξουαλικές προτιμήσεις και τις θρησκευτικές διαφορές. Αλλά την ίδια στιγμή υπήρξε μια νέα εγκατάσταση που βασίζει την εξουσία της σε μια πιο έντονη ρύθμιση της ζωής και της προσωπικής συμπεριφοράς, συμπεριλαμβανομένης της υγείας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία μιας νέας μισαλλοδοξίας σε νέους τομείς, όπως γύρω από τους καπνιστές ή άλλους που τώρα κρίνονται «αντικοινωνικά».

Ενώ η παλαιά εγκατάσταση γιόρταζε τις οικογενειακές αξίες, το ακόλουθο επάγγελμα, την αφοσίωση στο επάγγελμα ή τη χώρα, η νέα εγκατάσταση έχει τον κάπως στενότερο στόχο της μη διατάραξης των άλλων και της σωματικής συντήρησης του σώματος. Το ζήτημα της σωματικής υγείας έχει γίνει ηθική για τις αρχές, και ο στόχος είναι μόνο η διατήρηση της

σώμα σε καλή κατάσταση για όσο το δυνατόν περισσότερο, καταναλώνοντας τον συνιστώμενο αριθμό φρούτων και λαχανικών, με αποχή από το αλκοόλ και τον καπνό, μετρώντας τα βήματά σας με ένα βηματόμετρο και παίρνοντας 30 λεπτά ήπιας άσκησης. Παραδόξως, πολλοί άνθρωποι βρίσκουν αυτό το αικανοποιητικό ήθος, που είναι ο λόγος για τον οποίο μερικοί από αυτούς συνεχίζουν να καπνίζουν, να τρώνε σοκολάτα ή να εξασκούνται σε επικίνδυνες δραστηριότητες ή αθλήματα.

Η σημερινή νέα τελετή είναι πιο απομονωμένη από την παλιά, η οποία είχε ρίζες στην κοινωνική ζωή μέσω δικτύων θεσμών που τεντώθηκαν σε κάθε γειτονιά, και ίδρυσαν κοινές πεποιθήσεις και πρακτικές. Αντίθετα, η νέα τελετή είναι σε μεγάλο βαθμό ξεχωριστή από την κοινωνία. Αντί να αντικατοπτρίζει τα κοινωνικά ήθη, είναι ένα ακτιβιστικό κράτος που επιβάλλει πολιτικές στους ανθρώπους και ενεργεί πάνω τους σαν να ήταν τόσο σημαντικό για τα έργα πολιτικής του. Αντί να αντικατοπτρίζει την κοινή γνώμη ή να υπηρετεί το κοινό, η νέα τελετή έχει αυτόνομη αυτονομία. Έχει γίνει (όπως το περιέγραψα στο βιβλίο μου) μια "κρατική δομή για την ίδια", χωρισμένη και αντίθετη με την κοινωνία των πολιτών.

Ο κανονισμός για το κάπνισμα ενσωματώνει αυτό το διαχωρισμό μεταξύ κράτους και κοινωνίας των πολιτών, μεταξύ του ιεραστικού και του λαού. Ο παρίαςτου καπνίσματος – και οι κανονισμοί που επιβάλλονται τώρα στους καπνιστές – δεν αντικατοπτρίζουν τις απόψεις της πλειονότητας των ανθρώπων που στις δημοσκοπήσεις έχουν δείξει με συνέπεια ότι είναι πιο ανεκτικοί και στηρίζουν τις διατάξεις για τους καπνιστές, όπως οι ξεχωριστές δωμάτια σε παμπ και κλαμπ. Εξάλλου, σχεδόν όλοι έχουν φίλους ή οικογένεια που καπνίζουν. Οι καπνιστές δεν είναι κάποια παράξενη εχθρική άλλη αλλά μέρος των οικογενειών και των Κοινοτήτων, και οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν μια ιδέα για το γιατί οι άνθρωποι επιλέγουν να καπνίζουν. Η κατάσταση παρίας του καπνίσματος δεν αντανάκλα τα δημόσια ήθη. Έχει δημιουργηθεί συνειδητά και επιβληθεί από μια ακτιβιστή τελετή.

Είναι σημαντικό ότι αυτή η ακτιβιστική τελετή ήταν δυνατή μόνο λόγω των σχέσεων που έχει αναπτύξει το κράτος με ομάδες κατά του καπνίσματος, μια τέτοιας Ash, η οποία συχνά χρηματοδοτείται από το δημόσιο ταμείο (βλέπε τμήμα 4). Ωστόσο, δεν συμβαίνει ότι αυτές οι ομάδες έχουν κλέψει τη δημόσια πολιτική, ούτε είναι απλώς η περίπτωση ότι το κράτος πληρώνει ομάδες εκστρατειών για να κάνει τις προσφορές του. Μάλλον, μέσω αυτών των ομάδων, οι πολιτικές ενός απομονωμένου ιεριδίου μπορεί να φαίνεται ότι αποτελούν αντικείμενο της δημόσιας ζήτησης και της σύμφωνης γνώμης. Η νέα εγκατάσταση λειτουργεί μέσω της ανάπτυξης σχέσεων με

Ομάδες ΜΚΟ που φαίνεται να είναι ανεξάρτητα μέρη της κοινωνίας των πολιτών, αλλά στην πραγματικότητα λειτουργούν ως μέρος της κρατικής δομής και του τομέα πολιτικής ελίτ. "Εμφάνιση της ανεξαρτησίας αυτών των ομάδων – το γεγονός ότι πάντα απαιτούν περισσότερους περιορισμούς και *critici* λένε την κυβέρνηση για το ότι δεν πηγαίνει αρκετά μακριά – είναι απαραίτητη για αυτή τη μορφή χάραξης πολιτικής που περιλαμβάνει τη δημιουργία ενός ψευδο-αστικού κοινωνία, η οποία είναι Συμμαχική με την κρατική δομή, η οποία στη συνέχεια δημιουργεί και επιβάλλει πολιτικές στην πραγματική κοινωνία των πολιτών.

Αυτή η έκθεση ξεκινά με μια σκιαγράφια των ιστορικών βάσεων της ανοχής και της προσωπικής ελευθερίας (τμήμα 1) που προηγουμένως καθοδηγούσαν την ιατρική δεοντολογία, καθώς και τομείς όπως το ποινικό δίκαιο. Αυτές οι αρχές αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα της ζωής στην κοινωνία των πολιτών: την ελευθερία που έχουν γίνει και ασκούνται από ιδιώτες στις ιδιωτικές τους πράξεις και ενώσεις μεταξύ τους. Καθώς το κράτος έχει αποσπαστεί από την κοινωνία των πολιτών, ενεργώντας προς το συμφέρον της, έτσι αυτές οι αρχές έχουν αναπόφευκτα παρακαμφθεί και στη συνέχεια λησμονηθεί, στην πολιτική για το κάπνισμα ως άλλους τομείς πολιτικής. Ωστόσο, είναι μια επανανακάλυψη και μια υπεράσπιση αυτών των αρχών που είναι απαραίτητες για να στραφούμε γύρω από την αυξανόμενη καταπάτηση του κράτους στην άτυπη κοινωνική ζωή.



40 χρόνια Πονεμένα

1. Τι έχουμε χάσει: οι βάσεις της ανοχής

Υπάρχουν τρεις διασυνδεδεμένες αρχές που αποτελούν τη βάση της ατομικής ελευθερίας και ανοχής.

Πρώτη αρχή: η αρετή και η εξουσία της ατομικής αυτονομίας αυτή η αρχή αναπτύχθηκε για πρώτη φορά στον Διαφωτισμό του 17th αιώνα, με την υπεράσπιση της ελεύθερης συνείδησης, την αρχή ότι τα άτομα θα πρέπει να είναι ελεύθερα να ακολουθήσουν τις πεποιθήσεις τους και να αναζητήσουν κληρονόμος της αλήθειας, όπως αυτοί βλέπουν. Ενώ κατά τον Μεσαίωνα ήταν αποδεκτό να αναγκάσουμε τους αιρετικούς να δουν το λάθος των τρόπων τους μέσω των βασανιστηρίων και άλλων επώδυνων μέσων, στην πρώιμη σύγχρονη περίοδο η ατομική συνείδηση δεν πρέπει να υπόκειται σε ισχύ. Κατά την άποψη του φιλόσοφου της 17th αιώνα Pierre Bayle, δεν ήταν αμαρτία να σφάλεις, μόνο να εναντιού-σεις τη συνείδησή σου. η «αντισυνειδησία» είχε δικαιώματα σεβασμού και ανεκτικότητας όσο και κάθε άλλου.⁶

Έγινε πιο σημαντικό να είναι ελεύθερος από το να είναι σωστός, και με αυτό τη νομιμοποίηση του βασανισμού των αιρετικών διαλύεται, δεδομένου ότι η εκκλησία είχε δικαιολογήσει την εφαρμογή του καυτά σίδερα και δαγκάνες στο σώμα του υποπέσει ως ένα να μπορούν να δουν το λάθος των τρόπων τους και να επιστρέψουν στη θέση τους. Με την αρχή της συνείδησης, το αν κάποιος έχει δίκιο ή λάθος στις αποφάσεις του έγινε άσχετο: δεν πρέπει ποτέ να εξαναγκαστεί. Η αρχή αυτή ενσωματώθηκε αργότερα στη σύγχρονη ιατρική δεοντολογία, η οποία προϋποθέτει την απόλυτη κυριαρχία ενός ατόμου πάνω από το διάδοχο σώμα. Ένα άτομο έχει το δικαίωμα να αρνηθεί τη θεραπεία εξοικονόμησης ζωής, για παράδειγμα, και δεν μπορούν να πειραματιστεί ενάντια στη θέλησή τους, ακόμη και αν αυτό θα ήταν γενικού οφέλους για τους άλλους.

Δεύτερη αρχή: ανοχή

Ανοχή σημαίνει ότι επιτρέπεται στους άλλους να εκφράσουν την ελευθερία τους να εκφράζουν τις απόψεις τους ή να ακολουθούν ορισμένες πρακτικές, ακόμη και αν αυτές συγκρούονται με τη δική σας. Πριν από τη σύγχρονη περίοδο υπήρχαν περιπτώσεις

⁶ La ανεκτικότητα, Τζούλι Σαάντα-Γένρον, Φλαμαριόν, Παρίσι, 1999

ανοχή, αλλά αυτά ήταν ένα εξαντλητικό ζήτημα πρακτικής αναγκαιότητας, όπως ένα μέσο για να κυβερνήσει μια μεγάλη αυτοκρατορία ή όταν δύο πλευρές σε έναν θρησκευτικό πόλεμο ταίριαζαν εξίσου. Γενικά, και σίγουρα στον Μεσαίωνα, οι κοινωνικές ή θρησκευτικές διαφορές θεωρήθηκε καταστρεπτικές για τα κοινωνικά ομόλογα: οι κοινωνικές σχέσεις θα μπορούσαν να συγκροτούνται μόνο μέσω μιας ενιαίας πίστης, πρακτικής και κοσμοθεωρίας. Στη σύγχρονη περίοδο, αντίθετα, η ανοχή έγινε αρετή. Αντίνα επωμιστούν ένα BU αλυσοδεμένος, θεωρήθηκε θετικό όφελος.

Το 1684 ο Μπάσι ντε Μποβάλ υποστήριξε τη θρησκευτική ανεκτικότητα με βάση το ότι η αλήθεια προέκυψε από την «αντιπαράθεση των δόγματα». η «αντιπολίτευση μεταξύ δύο κομμάτων» εξυπηρετεί την «πίεση και την διέγερση» μιας τέτοιας ηθικής. Είδε τη σύγκρουση απόψεων ή πρακτικής σαν ένα «κεντρί» που κρατά έναν ξύπνιο και κλονίζει την άγνοια, και υποστήριξε ότι οι διαφορές μεταξύ των μαθουσών ανδρών ήταν «επωφελείς και χρήσιμες για το κοινό».7

Αυτή η αρχή της ανοχής ήταν η ζωντανήπραγματικότητα της αστικής κοινωνίας των πολιτών, η οποία αποτελείται από αυτή την κακοφωνία διαφορετικών απόψεων, συνηθειών και τρόπων. Αυτό που οι άνθρωποι εξακολουθούν να απολαμβάνουν σε μεγάλες πόλεις είναι εν μέρει η αναζωογονητική εμπειρία της διαφοράς και της ποικιλίας, το γεγονός ότι βλέπετε ανθρώπους που ζουν σε *quite* διαφορετικούς τρόπους για να σας. Ως εκ τούτου, η ανοχή σημαίνει ότι είναι προς το συμφέρον ενός να αναζητά όχι μόνο την ελευθερία της πίστης ή της συνήθειας, αλλά και των άλλων – ακόμη και (ίσως κυρίως) όταν οι πεποιθήσεις και οι συνήθειες των άλλων ανθρώπων είναι αρκετά διαφορετικές από τις δικές μας.

Τρίτη αρχή: η αρχή της βλάβης

Αυτή είναι η νομική αρχή που αφορά τη νόμιμη χρήση του κρατικού εξαναγκασμού που απορρέει από τις προηγούμενες αρχές. Ενσωματώθηκε στη γαλλική διακήρυξη για τα δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη το 1789: «η ελευθερία συνίσταται στην ελευθερία να κάνουμε όλα όσα δεν τραυματίζει κανέναν άλλο · ως εκ τούτου, η άσκηση των φυσικών δικαιωμάτων κάθε ανθρώπου δεν έχει όρια εκτός από εκείνα που τα μέλη της κοινωνίας την απόλαυση των ίδιων δικαιωμάτων.» Αυτό σημαίνει ότι η νόμιμη χρήση του κρατικού εξαναγκασμού μπορεί να εφαρμοστεί μόνο όσο ένα άτομο παρεμβαίνει στις ελευθερίες των άλλων. Δεν πρέπει να απασχολείται για τα συμφέροντά του.

7 La ανεκτικότητα, Τζούλι Σάαντα-Γένρον, Φλαμαριόν, Παρίσι, 1999



Ήταν η σθεναρή προσήλωση της γαλλικής επαναστατικής κυβέρνησης στην αρχή της βλάβης, η οποία σήμαινε ότι αποποινικοποίησε την ομοφυλοφιλία, αφού είδε ότι αυτό ήταν ένα «έγκλημα χωρίς θύματα». Αν και πολλά μέλη του καθεστώτος δεν ενέκριναν την ομοφυλοφιλία, και πίστευαν ότι είναι ανήθικο και επιβλαβές για τα ενδιαφερόμενα άτομα, η αποδοκιμασία και η πεποίθησή τους δεν ήταν αρκετά λογική για να απαγορεύσουν την πρακτική. Στην ελευθερία το 1859, ο Τζον Στιούαρτ Μιλ έδωσε στην αρχή της βλάβης την πληρέστερη και πιο διάσημη δήλωσή του:

Ότι ο μόνος σκοπός για τον οποίο η εξουσία μπορεί να ασκηθεί δικαιωματικά σε οποιοδήποτε μέλος μιας πολιτισμένης Κοινότητας, παρά τη θέλησή του, είναι να αποτρέψει την βλάβη σε άλλους. Το δικό του καλό, είτε σωματικό είτε ηθικό, δεν είναι επαρκές ένταλμα. Δεν μπορεί δικαιωματικά να αναγκαστεί να κάνει ή να επωμώνεται επειδή θα είναι καλύτερο γι ' αυτόν να το κάνει, γιατί θα τον κάνει πιο ευτυχισμένο, διότι, κατά την άποψη των άλλων, να το πράξουν θα ήταν σοφό, ή ακόμη και σωστό... Το μόνο μέρος της συμπεριφοράς του καθενός, για το οποίο είναι δεκτική στην κοινωνία, είναι αυτό που αφορά τους άλλους. Στο σημείο που απλώς αφορά τον εαυτό του, η ανεξαρτησία του είναι, σωστά, απόλυτη. Πάνω στον εαυτό του, πάνω από το σώμα και το μυαλό του, το άτομο είναι κυρίαρχο.

Αυτό σημαίνει ότι ένα άτομο δεν πρέπει ποτέ να αναγκάζεται ή να πιέζει να αλλάξει την πορεία της δράσης τους, επειδή μια διαφορετική πορεία πιστεύεται ότι είναι καλύτερη ή πιο επωφελής για αυτούς. Με έναν άλλο τρόπο, οι άνθρωποι δεν πρέπει να εξαναγκάζονται "για το δικό τους καλό" Γιατί αυτοί-ως ιδιοκτήτες σώματος και μυαλού, και συγγραφέας της ζωής τους-είναι οι καλύτεροι και μόνο νόμιμοι δικαστές για το Τι είναι καλό για ' αυτούς.

2. τα στάδια του κανονισμού για το κάπνισμα

Στα διάφορα στάδια της ρύθμισης του καπνίσματος τα τελευταία 40 χρόνια μπορούμε να δούμε τη σταδιακή αποδυνάμωση, τότε την πλήρη καταστροφή αυτών των αρχών της αυτονομίας και της ανοχής. "Ιστορία του κανονισμού για το κάπνισμα είναι μια συγκεκριμένη, αλλά ένα παρόμοιο μοτίβο μπορεί να ανακαλυφθεί στους περισσότερους τομείς της ζωής-συμπεριλαμβανομένου του κανονισμού για το οινόπνευμα, της ρύθμισης των δημόσιων χώρων, της ρύθμισης των τροφίμων-που όλα δείχνουν την ίδια στροφή προς μια ολοένα και πιο παρεμβατική και και μετά ανοικτά καταναγκαστικό κράτος.

Μπορούμε να σπάσουμε την ιστορία των κανονισμών για το κάπνισμα σε διάφορα στάδια. ⁸

1960 και 70s-προειδοποιήσεις για την υγεία και τους περιορισμούς της διαφήμισης μετά τις πρώτες μελέτες που δείχνουν μια συσχέτιση μεταξύ του καπνίσματος και του καρκίνου του πνεύμονα εμφανίστηκαν στη δεκαετία του 1950, από τις αρχές της δεκαετίας του 1960 τα στοιχεία ήταν σαφή και κυβερνητικές ιατρικές αρχές έκαναν επίσημη STA τους κινδύνους του καπνίσματος στην υγεία. Κατά τη δεκαετία του 1960 και του '70 η κυβέρνηση συνεργάστηκε με την καπνοβιομηχανία για να συμφωνήσει με τους εθελοντικούς κώδικες, όπως η απαγόρευση των διαφημίσεων τσιγάρων στην τηλεόραση το 1965, η προσθήκη προειδοποιήσεων για την υγεία σε πακέτα το 1971, ο περιορισμός των διαφημίσεων σε αθλητικές εκδηλώσεις το 1972 και το 1980 να γίνει η καπνοβιομηχανία σύμφωνη με τις περικοπές του προϋπολογισμού στη διαφήμιση των πόστερ.

Σε αυτό το στάδιο, ο ρόλος της κυβέρνησης ήταν να προειδοποιεί επαρκώς τους ανθρώπους για τους κινδύνους για την υγεία και να διασφαλίζει ότι ενημερώθηκαν δεόντως, καθώςθα αντέβαινε στην εξουσία και τη αποπλάνηση μιας καπνοβιομηχανίας με τεράστια διαφημιστικά έσοδα που θα χρησιμοποιούνταν για την κάλυψη των επιδράσεις στην υγεία του προϊόντος της. (Μέρη της καπνοβιομηχανίας δεν παραδεχόταν δημοσίως τις αρνητικές επιπτώσεις του Νηλ τόσο αργά όσο τη δεκαετία του 1980.) Εδώ, η κρατική δράση παρέμεινε στο πλαίσιο του κλασικού τομέα της νομοθεσίας για τη δημόσια υγεία και το κράτος πρόνοιας, ο οποίος επιδιώκει να προστατεύσει τους ανθρώπους από το πιο αισχρό στοιχείο του καπιταλισμού της αγοράς και να υπερασπιστεί τον στόχο της δημόσιας υγείας, σεβόμενη παράλληλα τις ατομικές Αυτονομία. Δεν υπήρχε καμία αμφιβολία ότι οι καπνιστές πρέπει να εμποδίζονται από το κάπνισμα, ή να πιέζονται να τα δώσουν, μόνο ότι θα πρέπει να ενημερώνονται για τους κινδύνους για την υγεία τους και ότι αυτό το μήνυμα θα πρέπει να περάσει πάνω από την Αποπλάνιση και την πίεση της διαφήμισης καπνού που για δεκαετίες παρουσίασε το προϊόν ως ευεργετικό για την υγεία.

δεκαετία του 1980 και του '90-υποστήριξη των καπνιστών να σταματήσουν και να μην καπνίζουν ζώνες
Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, η αντικαπνιστική αρχή άρχισε να αποτελεί θέμα ακτιβιστικής. Αν και η ASH είχε συσταθεί το 1971 δεν ήταν μέχρι 1984 ότι η ημέρα χωρίς κάπνισμα ξεκίνησε με σκοπό να

⁸ η ιστορία αυτή βασίζεται στο έγγραφο: βασικές ημερομηνίες στην ιστορία της εκστρατείας κατά του καπνού, ASH, 21 Φεβρουαρίου 2017: <http://Ash.org.uk/Information-and-Resources/briefings/Key-dates-in-the-History-of-Anti-Tobacco-Campaigning/>

ενθαρρύνουν τους καπνιστές να παραιτήθηκαν. Στις αρχές της δεκαετίας του ογδόντα υπήρχαν οι πρώτες συμβολικές δηλώσεις από τις αρχές του Συμβουλίου της πόλης, μεταξύ των οποίων μια 1983 εκστρατεία από το Συμβούλιο της Γλασκώβη για να καταστήσουν τη Γλασκώβη ελεύθερη για κάπνισμα μέχρι το έτος 2000, και το 1985 υπήρχε η έναρξη του «έργου χωρίς καπνό», μια πρωτοβουλία κατά του καπνίσματος στη βορειοδυτική Αγγλία. Το κατά του καπνίσματος γινόταν ένα θέμα αρχής για ορισμένες δημόσιες αρχές, ένα μέσο με το οποίο θα μπορούσαν να κάνουν μια δήλωση, αν και αυτές οι αρχές ήταν σε αυτό το στάδιο απομονωμένα παραδείγματα.

Ωστόσο, είναι αξιοσημείωτο ότι η πολιτική αυτής της περιόδου παρέμεινε βασισμένη στην αρχή της επιλογής. Ο Ash επιδίωξε να ενθαρρύνει και να στηρίξει τους καπνιστές που ήθελαν να σταματήσουν, όχι να αναγκάσουν αυτούς που δεν το έκαναν. Ορισμένες εκστρατείες για το κάπνισμα αφορούν κίνητρα (συμπεριλαμβανομένων διαγωνισμών, βραβείων και μπόνους για άτομα που έχουν σταματήσει το κάπνισμα), αλλά δεν συνεπάγονται δύναμη. Η αυτονομία του καπνιστή εξακολουθούσε να τηρείται, αν και απειλοποιήθηκε. Επιπλέον, δεν υπήρχε ζήτημα απαγόρευσης του καπνίσματος σε όλους τους δημόσιους χώρους. Το θέμα ήταν απλώς η παροχή περισσότερων ζωνών μη καπνιστών, έτσι ώστε οι άνθρωποι να επιλέγουν να επιλέξουν μεταξύ του "SMOKING" ή του "μη καπνιστών". Το αποτέλεσμα ήταν ότι οι περιοχές χωρίς κάπνισμα αναπτύχθηκαν στις δημόσιες συγκοινωνίες και στα εστιατόρια, αλλά υπήρχε ακόμη επιλογή.

Αργότερα έγινε διάκριση μεταξύ των χώρων όπου το κοινό θα μπορούσε να επιλέξει να είναι παρών και εκείνων όπου δεν μπορούσαν. Το 1991 το τμήμα περιβάλλοντος δημοσίευσε έναν προαιρετικό κώδικα που υποδηλώνει ότι αν οι πολίτες ήταν παρόντες από την αναγκαιότητα (όπως οι τράπεζες και τα ταχυδρομεία), τέτοια μέρη θα έπρεπε να μην καπνίζουν. Αν ήταν παρόντες από την επιλογή (bar or εστιατόρια, για παράδειγμα) θα πρέπει να υπάρχει μια επιλογή των χώρων καπνιστών ή μη καπνιστών. Αν και ο ASH είχε καλέσει για απαγόρευση του καπνίσματος σε όλα τα εστιατόρια το 1987, γενικά έπρεπε να έχει το ίδιο περιεχόμενο με την απόκτηση περισσότερων ζωνών μη καπνιστών σε διάφορες περιοχές, ενώ ιδέα ότι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν μια επιλογή.

1990 και 2000-το παθητικό κάπνισμα και το δημόσιο κάπνισμα απαγορεύει μελέτες που βρίσκουν μια σύνδεση μεταξύ του καρκίνου του πνεύμονα και του παθητικού καπνίσματος εμφανίστηκαν στα μέσα/τέλη της δεκαετίας του '80, αλλά ήταν στις αρχές της ενενήντα ότι το παθητικό κάπνισμα πραγματικά απογειώθηκε. Αυτό δεν ήταν τόσο θέμα αυξανόμενης επιστημονικής απόδειξης – που παρέμεινε

αβέβαιοι και αδύναμοι – αλλά ότι αποτέλεσε θέμα εκστρατείας για τις δημόσιες και ιατρικές αρχές. Ήταν οι υποτιθέμενοι κίνδυνοι του παθητικού καπνίσματος που δικαιολογούσαν μια σειρά απαγορεύσεων στο κάπνισμα σε δημόσιους χώρους στις αρχές της ενενήντα, συμπεριλαμβανομένων των πρώτων παραλίες μη καπνιστών στο Μπόρνμουθ το 1994, την ίδια χρονιά που η ΜΡ Τέσα Jowell χρηματοδότησε ένα νομοσχέδιο για την απαγόρευση του ΣΜσε όλους τους χώρους εργασίας και τους δημόσιους χώρους. Τα περιβάλλοντα καπνίσματος ήρθαν να θεωρηθούν ιατρικά επιβλαβή, ιδιαίτερα για τα μικρά παιδιά. Στο 1993 οι οργανισμοί υιοθεσιών έκαναν τη σύσταση ότι τα παιδιά πρέπει να τοποθετηθούν σε μη καπνιστές, προτιμώνται από τους καπνιστές, και το Συμβούλιο του Ρίτςμοντ απαγόρευσε στους καπνιστές να υιοθετήσουν παιδιά κάτω των δέκα ετών.

Από την αρχή, το παθητικό κάπνισμα είχε τόσο ιδεολογική βάση όσο μια επιστημονική υπόθεση. Στις μελέτες σήμερα, ο αυξημένος κίνδυνος για τους μη καπνιστές από το παθητικό κάπνισμα είναι τόσο μικρός που απαιτεί πολύ μεγάλα δείγματα για να ανακαλύψει οποιαδήποτε στατιστική σημασία. Ακόμη και για τους συζύγους των ανδρών που καπνίζουν, οι οποίοι έχουν 40 χρόνια καθημερινής έκθεσης στον καπνό του τσιγάρου σε κλειστό χώρο, η στατιστική συσχέτιση δεν είναι ιδιαίτερα σαφής ή ισχυρή. Η τρέχουσα άποψη είναι ότι το παθητικό κάπνισμα μπορεί να αυξήσει τον κίνδυνο καρκίνου του πνεύμονα κατά περίπου 10-30 τοις εκατό, ένα επίπεδο σχετικού κινδύνου που απέχει πολύ από το μεγαλύτερο από 1000 τοις εκατό αυξημένο κίνδυνο που βιώνουν οι καπνιστές. (Αυτή είναι η διαφορά στην κίνδυνο μεταξύ του ενεργού και παθητικού καπνίσματος που οδήγησε τον επιδημιολόγο Richard κούκλα, ο οποίος καθιέρωσε τη στατιστική σύνδεση μεταξύ του καπνίσματος και του καρκίνου του πνεύμονα στα πενήντα, για να πω ότι ο παθητικός κίνδυνος καπνίσματος ήταν «τόσο μικρός που δεν με ανησυχεί».)⁹

Είναι πιθανό ότι το παθητικό κάπνισμα αυξάνει τον κίνδυνο καρκίνου του πνεύμονα και άλλων ασθενειών, αλλά από πολύ μικρή ποσότητα, ίσως συγκρίσιμη με την απόλαυση κανονικών μπάρμπεκιου ή ανοικτών πυρκαγιών ή τη ζωή σε μια μεγάλη πόλη. Είναι επίσης πιθανό ότι (όπως με το ενεργό κάπνισμα) οι πιο έντονες εκθέσεις αυξάνουν τον κίνδυνο, πράγμα που σημαίνει ότι η περιστασιακή έκθεση, όπως η είσοδος σε ένα μπαρ καπνιστή (ή ακόμα και οι εργασίες βραδιές σε ένα μπαρ καπνιστή) θα είχε πολύ λιγότερη επίδραση από τη διαβίωση με έναν σύζυγο καπνιστών για δεκαετίες.

⁹ παθητικό κάπνισμα-υπάρχει πειστική απόδειξη ότι είναι επιβλαβής; Ανεξάρτητο, <https://www.independent.co.uk/life-style/health-and-families/health-news/passive-smoking-is-there-convincing-evidence-that-its-harmful-6102137.html>

Η εκστρατεία κατά του παθητικού καπνίσματος δεν βασίστηκε στη δύναμη των ιατρικών αποδεικτικών στοιχείων, αλλά στην πολιτική ορμή για τον περιορισμό του καπνίσματος. Ήταν πρωτίστως μια ιδεολογική εκστρατεία που κατασκεύασε τα ιατρικά στοιχεία για να ταιριάζει στο σκοπό της. Αυτό ήταν αναγκαίο διότι, σε αυτό το στάδιο, η κοινωνία εξακολουθούσε να υφίσταται την αρχή της βλάβης, πράγμα που σημαίνει ότι το κάπνισμα δεν μπορούσε να απαγορευθεί δημοσίως, εκτός εάν υπήρχαν σαφείς ενδείξεις βλάβης σε άλλους · να βλάψει τον καπνιστή μόνο δεν ήταν μια βιώσιμη αιτιολόγηση. Πριν από όλα αυτά, αν ήταν επιθυμητοί οι περιορισμοί, θα έπρεπε να αποδειχθούν ή να γίνουν ζημίες σε άλλους και αυτή ήταν η επιθυμία των αρχών να δικαιολογήσουν περιορισμούς που οδήγησαν στην ιδεολογική κατασκευή του παθητικού καπνίσματος.

Ήταν η εικαζόμενη απειλή του καπνίσματος που δικαιολογούσε την πρώτη δημόσια απαγόρευση του καπνίσματος στην Καλιφόρνια στο ενενήντα και την Ευρώπη στις νδεπ. Πρώτα η Ιρλανδία, στη συνέχεια η Νορβηγία και η Σκωτία, στη συνέχεια η Αγγλία και η Ουαλία όπου το κάπνισμα απαγορευόταν σε όλους τους κλειστούς «χώρους εργασίας», συμπεριλαμβανομένων των γραφείων, των εστιατορίων μπαρ, των παμπ και των οχημάτων εργασίας. Στην Αγγλία ο 2006 νόμος για την υγεία είχε δύο χέρια. Πρώτον, θεώρησε ότι η «έκθεση στον καπνό» αποτελούσε σοβαρό κίνδυνο για την υγεία · Δεύτερον, καθόρισε χώρους όπως οι παμπ και τα σωματεία των μελών ως δημόσιοι τόποι, και όχι οι ιδιωτικοί κοινωνικοί χώροι που πολλοί άνθρωποι θεωρούσαν ότι είναι..

Επίσης, έκανε το κάπνισμα σε παμπ και συλλόγους ένα ζήτημα των εργαζομένων που εκτίθενται σε κίνδυνο για την υγεία στην εργασία, όπως χημικές ουσίες ή επικίνδυνα μηχανήματα σε εργοστάσια, τα οποία την έφεραν στο πλαίσιο της νόμιμης κρατικής νομοθεσίας. (Ο ορισμός των «χώρων εργασίας» περιελάμβανε ακόμη και τα προσωπικά οχήματα που χρησιμοποιούσαν για να οδηγήσουν έναν ζωγράφο και έναν διακοσμητή στην εργασία. Αρκετοί έμποροι και οδηγοί ταξί έχουν επιβληθεί πρόστιμο για κάπνισμα, ενώ μόνο στο όχημά τους, το οποίο ως «workplace» απαιτείται να είναι ένας «ελεύθερος Χώρος καπνιστών».)¹⁰ Τα δύο αυτά παραχέρια έδειξαν ότι η αρχή της βλάβης και η αρχή της αυτονομίας διατήρησαν μια ορισμένη κοινωνική αρχή, δεδομένου ότι έπρεπε να γίνουν σεβαστές αν όχι στην πράξη. Τα αποδεικτικά στοιχεία της λογικής της d έπρεπε να διαστρεβλώσει για να δικαιολογήσει τους περιορισμούς του καπνίσματος κατά τρόπο που δεν παραβίασε αυτές τις αρχές.

¹⁰ για παράδειγμα, ο οδηγός ταξί πληρώνει το κάπνισμα πρόστιμο, Ποστ Λαντσαίρ, 14 Ιουνίου 2017: <https://www.LEP.Co.uk/News/Taxi-Driver-Pays-smoking-Fine-1-8594777>;

Επίσης, λέει ότι ο 2006 νόμος περιελάμβανε διάταξη που εξαιρέθηκε «κάθε χώρος όπου το πρόσωπο έχει την κατοικία του ή διαμένει μόνιμα ή προσωρινά (συμπεριλαμβανομένων των ξενοδοχείων, των σπιτιών φροντίδας, των μονάδων ψυχικής υγείας και των φυλακών και άλλων τόπων όπου ένα άτομο μπορεί να είναι υπό κράτηση)». Η εξαίρεση αυτή πρότεινε ότι, στο σημείο αυτό, δεν θα ήταν θεμιτό να ρυθμίζεται ο ιδιωτικός χώρος ή ο τόπος διαμονής ενός ατόμου, ακόμη και αν το εν λόγω πρόσωπο ήταν υπό κράτηση ή με φροντίδα.¹¹ Παρέμεινε σεβασμός για τον ιδιωτικό χώρο ως χώρος αυτονομίας εντός του οποίου το πρόσωπο θα μπορούσε να ενεργήσει με τον ίδιο σεβασμό · δεν ήταν θεμιτό η κρατική ρύθμιση να υφίσταται εντός της domain. Αυτή ήταν μια άποψη που υποστηρίχθηκαν από φιλανθρωπικά ιδρύματα υγείας, όπως το Ταμείο του βασιλιά, το οποίο έλεγε ότι "οι ασθενείς που επιθυμούν να καπνίζουν θα πρέπει να μπορούν να το πράξουν". Η φιλανθρωπική οργάνωση στήριξε εσωτερικές διατάξεις για καπνιστές όπως δωμάτια καπνίσματος: «όπου οι ασθενείς ζουν μακροπρόθεσμα σε ιδρύματα που είναι σε ισχύ τα σπίτια τους, είναι εύλογο να τους επιτραπεί να καπνίζουν σε εσωτερικούς χώρους με τρόπο που δεν επηρεάζει το προσωπικό και την πρόσβαση των ασθενών σε περιβάλλον απαλλαγμένο από καπνό.»¹²

Όλα αυτά άλλαξαν την τελευταία δεκαετία. Οιαρχές της αυτονομίας και της ανοχής έχουν εξαφανιστεί εξ ολοκλήρου από τη δημόσια πολιτική, έτσι ώστε το κράτος να μην πρέπει πλέον να κάνει τα λόγια του να ανταποκρίνεται σε αυτές τις αξίες ή να διαστρεβλώνει τις πολιτικές για να τους κάνει να φαίνονται να σέβονται τις ελευθερίες. Τώρα, έχει γίνει μια κίνηση στηνπένα και ο άμεσος εξαναγκασμός, με μια σειρά πιο άμεσων δικαιολογήσεων για τις απαγορεύσεις του καπνίσματος. Ο κρατικός κανονισμός έχει μεταφερθεί στον τομέα του ελέγχου ενός ατόμου στο σώμα του, στον ιδιωτικό χώρο του σπιτιού, και στο άτυπο ζήτημα της κοινωνικής επιρροής και των mores. Από τον επίσημο σεβασμό της ανοχής, το κράτος έχει πλέον μετακινηθεί στην άμεση δημιουργία μισαλλοδοξίας προς το κάπνισμα και τους καπνιστές.

Post 2010-η κίνηση σε άμεσο εξαναγκασμό

Από το 2010, υπάρχουν εντελώς νέα είδη περιορισμών στο κάπνισμα, οι οποίοι συνεπάγονται άμεσο εξαναγκασμό που ασκείται στους καπνιστές.

¹¹ νόμος περί υγείας 2006: <https://www.Legislation.gov.uk/ukpga/2006/28/Part/1/Chapter/1/cross-Heading/smokefree-premises-etc>

¹² απάντηση του Ταμείου του βασιλιά στη διαβούλευση για χώρους χωρίς καπνό και οχήματα: https://www.kingsfund.org.uk/sites/default/files/field/field_publication_file/consultation-Response-smoke-free-Oct-2006.pdf

Αυτά περιλαμβάνουν δύο νέα είδη δικαιολογήσεων. Πρώτον, τον περιορισμό των ιδίων συμφερόντων των καπνιστών, τη βελτίωση της υγείας τους ή τη δυνατότητα να ζήσουν μια μακρύτερη ζωή, η οποία κατά τη διάρκεια της ζωής τους είναι τόσο η αρχή της ζημίας όσο και η αρχή της ατομικής αυτονομίας. Δεύτερον, ο περιορισμός που εμποδίζει τους καπνιστές να κάνουν κακό παράδειγμα σε άλλους, και η εσκεμμένη ενθάρρυνση της εχθρικότητας προς το κάπνισμα, η οποία παραβιάζει την αρχή της ανεκτικότητας. Αυτή η νέα φάση έχει αναλάβει μια αμεσότερη άσκηση του κρατικού ελέγχου, πρώτα πάνω από τα σώματα και την υγεία των ανθρώπων, και δεύτερον σχετικά με το θέμα των κοινωνικών ηθών και το παράδειγμα που έχουν θέσει οι άλλοι.

Περιορισμοί "για το δικό σας καλό"

Η πρώτη κατηγορία ανάπαυσης είναι η απαγόρευση του καπνίσματος για να βελτιωθεί η υγεία των καπνιστών. Αυτό έχει καταστεί μία από τις πρωταρχικοί δικαιολογητικοί λόγοι για κάθε είδους περιορισμούς – συμπεριλαμβανομένων των νέων απαγορεύσεων του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους-αλλά έχει γίνει πλήρως αντιληπτό σε σχέση με το ποιοι βρίσκονται σε ισχύ στο κράτος, όπως οι κάτοικοι φυλακών, οι ψυχιατρικές θεσμών και νοσοκομείων. Σε ορισμένες περιπτώσεις-όπως οι φυλακές και τα ψυχιατρικά ιδρύματα-οι καπνιστές στερούνται εντελώς την ευκαιρία να καπνίζουν κατά τη διάρκεια της πόλης τους, συμπεριλαμβανομένων των εξωτερικών περιοχών, και τους δίνεται η δυνατότητα επιλογής μεταξύ της απαγόρευσης ή της προσωρινής την αποχή.

Η απαγόρευση του καπνίσματος στις φυλακές θεσπίστηκε πλήρως το 2018 μετά την πάροδο των δύο προηγούμενων ετών. Σε 2013 Νίκαια καθοδήγηση Συνιστάται νοσοκομεία χωρίς καπνό και μονάδες ψυχικής υγείας,¹³ και σε 2018 Forest foi έρευνα διαπίστωσε ότι το 90 τοις εκατό των 40 ψυχικής υγείας Trust στην Αγγλία δεν ανέχονταν το κάπνισμα πουθενά σε νοσοκομειακά εδάφη.¹⁴ Οι μονάδες ψυχικής υγείας χωρίς καπνό συχνά επιβεβαιώνονται προϊόντα καπνού της scate από τους ανθρώπους κατά την άφιξη και κάποια συμπεριφορά σώμα αναζητά τον καπνό, ακόμη και να σταματήσει την άδεια των ασθενών μετά την ανακάλυψη αυτών των αντικειμένων ως ένα σπύρτο ή χαρτί τσιγάρων.¹⁵

13 Νίκαια καθοδήγηση σχετικά με το κάπνισμα σε οξείες, μηρότητας και μένταυτηρεσίες υγείας: <https://www.nice.org.uk/Guidance/ph48>

14 προκατάληψη και απαγόρευση, Μαρκ Τόμβι, FOREST, Μάρτιος 2019: http://forestonline.org/Files/3915/5222/7436/Prejudice_and_Prohibition.pdf

15 αν τα ψυχιατρικά νοσοκομεία απαγορεύουν εντελώς το κάπνισμα; Κεφαλή προς κεφαλή, BMJ, 4 Νοεμβρίου

2015: <https://www.bmj.com/content/351/bmj.h5654/rapid-responses>

Εκτός από την αμφισβητήσιμη αποτελεσματικότητα αυτών των πολιτικών (η συντριπτική πλειονότητα των μελών της ψυχικής υγείας κάνει επανεκκίνηση του καπνίσματος όταν φεύγουν από το ίδρυμα, και το αποτέλεσμα στις φυλακές φαίνεται να είναι η αύξηση των επικίνδυνων πρακτικών, όπως τα έμπλαστρα καπνίσματος νικοτίνης, ένα μαύρης αγοράς στον καπνό, και η αύξηση των νόμιμων νέων),¹⁶ αυτές οι πολιτικές αποτελούν επίσης ένα νέο στάδιο της αδιαφορίας για τις αρχές της ατομικής αυτονομίας και ανοχής. Αυτό είναι ιδιαίτερα απαράδεκτο στην περίπτωση των ασθενών που πάσχουν από ψυχική υγεία, οι οποίοι δεν έχουν κάνει τίποτα κακό και σε πολλές περιπτώσεις έχουν υποβληθεί σε θεραπεία για τη θέλησή τους.

Το κάπνισμα δεν σχετίζεται με το θέμα της ψυχικής υγείας. Απαγορεύεται όχι επειδή είναι απαραίτητο για την ανάρρωσή τους – πράγματι, το τραύμα της αναγκαστικής παύσης θα προκαλούσε πρόσθετες δυσκολίες σε πολλούς ασθενείς – αλλά μόνο επειδή η θέση τους ως προσωρινή πτέρυγα του κράτους δίνει στο κράτος την ευκαιρία να επιβάλλουν πολιτικές μη καπνίσματος ως αναγκαστική κατάσταση. Το κράτος μπορεί να κάνει πράγματα σε ασθενείς ψυχικής υγείας που δεν είναι σε θέση να κάνει στον γενικό πληθυσμό. Ως απελευθερωτική συγγραφέας ΚριςΤόφερ χιονιστής το βάζουν, τους αναγκάζει απλά "επειδή μπορεί".¹⁷

Ένας λιγότερο άμεσος αλλά ισχυρός εξαναγκασμός ασκείται στους εργαζομένους ορισμένων οργανισμών υγείας, οι οποίοι, ως μισθωτοί υπάλληλοι, πρέπει να συμμορφώνονται με πολιτικές χωρίς καπνό, οι οποίες καθιστούν αδύνατη τη μείωση του καπνίσματος κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας ή την πραγματοποίηση ταξιδιών προς ή από την εργασία. (Για παράδειγμα, δεν μπορούν να καπνίζουν με στολή, ενώ σε οχήματα εργασίας, οπουδήποτε σε νοσοκομειακά σημεία, ή στην είσοδο του τόπου του νοσοκομείου.) Οι εργαζόμενοι που παραβιάζουν αυτές τις πολιτικές μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο της δράσης. Σε περιπτώσεις όπου ο χώρος του νοσοκομείου είναι μεγάλος και η ιατρική τους κατάσταση τους αποτρέπει από το να φύγουν από την περιοχή, πολλοί νοσοκομειακοί ασθενείς υπόκεινται επίσης σε *de facto* απαγορεύσεις. Αν και είναι κατανοητό ότι ένας ασθενής με ασθένεια που συνδέεται με το κάπνισμα θα μπορούσε θερμά να παραιτηθεί, είναι παράλογο η απαγόρευση αυτή να απευθύνεται σε όλους τους ασθενείς που καπνίζουν, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι παρόντες για εντελώς άσχετες συνθήκες. Και πάλι, φαίνεται να είναι

¹⁶ η απαγόρευση του καπνίσματος στη φυλακή θέτει τον καπνό στην πλειονότητα των καταζητούμενων LiSt, Times, 23 Ιουλίου 2018: <https://www.thetimes.co.uk/article/smoking-ban-in-prison-puts-tobacco-on-most-wanted-list-gncpj5fs7>

¹⁷ 53 η συζήτηση για τον Μάντσεϊ: "το σώμα πιστεύει ότι το κάπνισμα πρέπει να απαγορευθεί σε ψυχιατρικά νοσοκομεία: https://www.youtube.com/watch?v=qy53lqC_07M

ένα ζήτημα των κρατικών αρχών που εκμεταλλεύονται τη σωματική ανικανότητα κάποιου, προκειμένου να επιβάλουν αλλαγές στον τρόπο ζωής τους.

Αυτό που είναι αξιοσημείωτο είναι ότι αυτές οι πολιτικές δεν περιλαμβάνουν καμία αναφορά ή αναγνώριση της αρχής της ατομικής αυτονομίας. Το υψηλότερο επίπεδο καπνίσματος για τους κρατούμενους και τους ασθενείς με ψυχική υγεία – πάνω από 60 τοις εκατό σε μονάδες ψυχικής υγείας και περίπου 80 τοις εκατό σε ορισμένες φυλακές¹⁸ – θεωρείται ως μια απαράδεκτη «υγειοκότητα της υγείας», την οποία λαμβάνουν οι υγειονομικές αρχές να διορθώσουν τους εαυτούς τους. Ως εκ τούτου, οι απαγορεύσεις του καπνίσματος παρουσιάζονται ως φιλανθρωπική πράξη από την πλευρά του κράτους, για να δείξουν ότι νοιάζονται για την υγεία και την ευημερία των τομέων της, και να τις απομακρύνουν από το δικό τους «ανισότητα υγείας» στην οποία έχουν καταδικαστεί. Εδώ, η πράξη του εξαναγκασμού – η απομάκρυνση μιας επιλογής τρόπου ζωής, ίσως ένα από τα μόνα που παραμένουν σε συνθήκες φυλάκισης ή κοπής

– παρουσιάζεται ως πράξη φιλανθρωπίας, βοηθώντας αυτό το άτομο να ζήσει μια μεγαλύτερη και υγιέστερη ζωή. Η αρχή της βλάβης έχει εντελώς καταργηθεί και υπάρχει μια επιστροφή στη μεσαιωνική λογική που χρησιμοποιείται για τον βασανισμό αιρετικών. Ένα άτομο μπορεί να εξαναγκαστεί «για το δικό του καλό». Μπορούν να αναγκαστούν να τους κατευθύνουν προς ένα ορθό ή πιο ευεργετικό σχέδιο συμπεριφοράς.

Το ζήτημα του τι είναι καλό για ένα άτομο γίνεται κάτι που διοικείται από έξω, από τις κρατικές αρχές, η κύρια ανησυχία του οποίου φαίνεται να είναι η επιβίωση και η κύρια ρετικά των σωμάτων των ανθρώπων. Στους ασθενείς προσφέρεται υποστήριξη συμπεριφοράς και θεραπεία υποκατάστασης νικοτίνης, και αυτό θεωρείται αρκετά καλό, δεδομένου ότι τους ανακουφίζει από οποιαδήποτε σωματικά επώδυνα συμπτώματα που σχετίζονται με την απόσυρση του καπνίσματος. Η συζήτηση είναι απλώς τομέτρο «λειτουργεί» ή όχι. Δεν υπάρχει καμία εξέταση του ζητήματος της αρχής, του αν είναι αποδεκτό να ασκούμε βία σε κάποιον με αυτόν τον τρόπο. Μπορούμε να δούμε πώς η ψυχιατρική (σε αυτόν τον τομέα τουλάχιστον) δεν έχει καμία αίσθηση ότι μεταχειρίζεται κάποιον ως άτομο, ως κάποιος με την ικανότητα να λαμβάνει τις δικές του αποφάσεις. Ωστόσο, η θεραπεία των ασθενών με σεβασμό και αυτονομία είναι ίσως μία από τις σημαντικές πτυχές της θεραπείας τους και της ενδεχόμενης ανάρρωσής τους,

¹⁸ μείωση των υψηλών ποσοστών καπνίσματος στους ασθενείς σε μονάδες υγείας ανδρών, 4 Ιουνίου 2015: <https://www.gov.uk/Government/News/reducing-High-smoking-rates-Among-Patients-in-Mental-Health-Units>

μια άποψη που εκφράστηκε δυναμικά από έναν πρώην ψυχιατρικό ασθενή, είναι «η συζήτηση για την απαγόρευση του καπνίσματος».19

Με την πάροδο του χρόνου υπάρχει αυξανόμενος αριθμός άλλων ομάδων που υπόκεινται σε άμεσο εξαναγκασμό, μεταξύ άλλων και στα σπίτια τους. Μια έκθεση ASH για τα σπίτια χωρίς καπνό ισχυρίζεται ότι κανένα παιδί δεν πρέπει να εκτεθεί σε καπνό εντός της οικίας και προτείνει απαγορεύσεις καπνίσματος σε ορισμένες κατηγορίες κοινωνικών κατοικιών.20 Υπάρχουν ήδη περιορισμοί στο κάπνισμα στο σπίτι σας για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα πριν από την επίσκεψη ενός δημόσιου εργαζομένου, συμπεριλαμβανομένων των εργαζομένων φροντίδας ή των εργαζομένων του Συμβουλίου που επισκέπτονται την οικία σας για άλλο λόγο. Η ίδια η παρουσία ενός δημοσίου υπαλλήλου σημαίνει ότι το κράτος ορίζει το σπίτι σας ως «χώρο εργασίας» κατά τη διάρκεια της επίσκεψης και θέτει όρους για τις δραστηριότητες που μπορείτε να κάνετε πριν ή κατά τη διάρκεια της επίσκεψης.

Οι ακτιβιστές κατά του καπνίσματος συχνά ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει «ανθρώπινο δικαίωμα» για να καπνίζουν, και ως απόδειξη αναφέρουν την απόφαση του Εφετείου το 2008, αφού το νοσοκομείο Ράφτον στο Νοϊντσαϊρ δεν κάπνιζε. Δεν μπορούμε παρά να απαντήσουμε ότι τα δικαστήρια έχουν σφραγισθεί πολλές επιδρομές για την ελευθέρωση του συνόλου των δεκαετιών και ότι το ζήτημα της ελευθερίας δεν είναι κάτι που αποφασίζεται μόνο από τις αρχές ή τα επίσημα θεσμικά όργανα, αλλά είναι κατάλληλα βασισμένο στην των δικαιωμάτων και της ανεξαρτησίας της.

Περιορισμοί για τον περιορισμό της "κακής επιρροής"

Υπάρχει μια δεύτερη νέα κατηγορία περιορισμού που χρησιμοποιείται για να δικαιολογήσει την απαγόρευση του καπνίσματος στον υπαίθριο χώρο, συμπεριλαμβανομένων των απαγορεύσεων των επισκεπτών που καπνίζουν σε νοσοκομειακά σημεία, απαγορεύσεις σε πάρκα, παραλίες και δημόσιες πλατείες, ή έξω από τα σχολεία ή στις παιδικές χαρές. Το 2018 η δασική έρευνα διαπίστωσε ότι το 72 τοις εκατό των 130 οξέων υγειονομικών καταπιεστικών στην Αγγλία δεν ανέχονταν το κάπνισμα πουθενά σε νοσοκομειακά εδάφη. Η κυβέρνηση της Ουαλίας έχει μετακομίσει στην απαγόρευση του καπνίσματος στους εξωτερικούς χώρους νοσοκομείων, έξω από τα σχολεία και στις παιδικές χαρές.21

19 53 η συζήτηση για τον Μάντσεϊ: "το σώμα πιστεύει ότι το κάπνισμα πρέπει να απαγορευθεί σε ψυχιατρικά νοσοκομεία»: https://www.youtube.com/watch?v=qy53lqC_07M

20 κάπνισμα στο σπίτι: νέες λύσεις για μια παραγωγή χωρίς καπνούς, τέφρα, 20 Νοεμβρίου 2018: <http://ash.org.uk/πληροφορίες-και-πόροι/εκθέσεις-υποβολές/αναφορές/κάπνισμα-στο-σπίτι-νέα-λύσεις->

21 σχέδιο απαγόρευσης καπνίσματος για παιδικές χαρές και νοσοκομειακές εγκαταστάσεις, BBC News, 25 Μαΐου 2018: <https://www.BBC.com/News/UK-Wales-44224134>

40 χρόνια Πονεμένα

Αρκετά σχολεία έχουν απαγορεύσει το κάπνισμα εκτός των σχολικών πυλών, ενώ πολλά συμβούλια έχουν εισαγάγει «εθελοντικές απαγορεύσεις» για το κάπνισμα σε παιδικές χαρές (συμπεριλαμβανομένων, από 2016, σε μισά 22 αρχές στην Ουαλία). Πέντε συμβούλια (συμπεριλαμβανομένων των Λιντς, Καρλάιλ, Γουέστ Τσέσαϊρ και Τσέσαϊρ, Ντάνταιντ και Μάνσφιλντ) χρησιμοποίησαν ακόμη και τη νομοθεσία για την αντικοινωνική συμπεριφορά για να καταστήσουν ποινικό αδίκημα τον καπνό στις παιδικές χαρές, καθιστώντας το υποκείμενο σε £100 πρόστιμα επί τόπου και/ή ποινική δίωξη.²² Το κάπνισμα έχει απαγορευτεί σε δύο πλατείες του Μπρίστολ,²³ δύο παραλίες της Ουαλίας,²⁴ και σε πολλά πάρκα του Λονδίνου.

Αυτά είναι μέρη όπου δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος από το παθητικό κάπνισμα, και πράγματι οι απαγορεύσεις δεν δικαιολογούνται πλέον σε μεγάλο βαθμό από αυτούς τους όρους. Αντ' αυτού, η απαγόρευση δικαιολογείται σε μεγάλο βαθμό ως μέσο για τη μείωση της κακής κοινωνικής επιρροής που ασκείται από τους καπνιστές σε άλλους, ιδίως στα παιδιά που μπορεί να τους δουν να καπνίζουν. Ένας σύμβουλος που απαγόρευσε το κάπνισμα σε ένα πάρκο του Λονδίνου είπε ότι τον βλέπεις άλλους ανθρώπους να καπνίζουν στέλνει ένα "υποσυνείδητο μήνυμα για το κάπνισμα" στους νέους ανθρώπους.²⁵ Ο επικεφαλής ιατρικός λειτουργός της Αγγλίας υποστήριξε την απαγόρευση του καπνίσματος στους χώρους παιχνιδιού των παιδιών, αναφέροντας ότι υποστήριξε οποιαδήποτε πολιτική που μείωσε το "ενεργό κάπνισμα και τον ρόλο της μοντελοποίησης μπροστά στα παιδιά".²⁶

Το ορκωτό Ινστιτούτο Περιβαλλοντικής Υγείας υποστήριξε την απαγόρευση του καπνίσματος όπου ήταν παρόντες τα παιδιά. «Θα θέλαμε να δούμε το κάπνισμα να είναι έξω από όπου τα παιδιά παίζουν ή μαθαίνουν... Αυτό δεν θα περιλαμβάνει μόνο παιδικές χαρές, αλλά θα μπορούσε να δει τις ζώνες μη καπνιστών να επεκτείνονται σε δημόσια πάρκα, ζωολογικούς κήπους και θεματικό πάρκο. Τα παιδιά θα πρέπει να είναι σε θέση να διασκεδάσουν και να διασκεδάσουν χωρίς να δουν κάποιον να καπνίζει και να σκέφτεται ότι αυτό είναι φυσιολογική συμπεριφορά.» Αυτό είναι το δικαίωμα να μην είσαι ελεύθερος από τη βλάβη του μεταχειρισμένου καπνού, αλλά να είσαι ελεύθερος από τη θέα κάποιου

²² ομάδα μανιφέστο FOI έρευνα σχετικά με PSPOs: <https://manifestoclub.info/Category/pspos/>

²³ το Μπρίστολ απαγορεύει το κάπνισμα σε υπαίθριους δημόσιους χώρους, τηλεγράφοι, 2 Φεβρουαρίου 2015: <https://www.telegraph.co.uk/news/health/news/11384564/Bristol-bans-smoking-in-outdoor-public-places.html>

²⁴ μικρή Haven παραλία απαγόρευση του καπνίσματος για να διαρκέσει επ' αόριστον, BBC News, 29 Απριλίου 2017: <https://www.bbc.com/news/UK-Wales-South-West-Wales-39737871>

²⁵ το πάρκο του Λονδίνου όπου οι καπνιστές θα καλούνται ευγενικά να μην καπνίζουν, το δικό μου Λονδίνο, 24 Σεπ-tember 2018: <https://www.mylondon.νέα/νέα/δυτικά-Λονδίνο-νέα/Λονδίνο-πάρκο-καπνιστές-ζητήθηκε-ευγενικά-15193365>

²⁶ ο επικεφαλής ιατρικός λειτουργός της Αγγλίας αναφέρει ότι το κάπνισμα πρέπει να απαγορευτεί στα πάρκα και τους χώρους παιχνιδιού των παιδιών, ημερήσιο ταχυδρομείο, 13 Σεπτεμβρίου 2015: <https://www.dailymail.co.uk/news/article-3232582/England-s-Chief-Medical-Officer-says-smoking-banned-Parks-children-s-Play-areas.html>

το κάπνισμα-το δικαίωμα των παιδιών και άλλων να μην έχουν αυτό το ρόλο στο πρότυπο της δραστηριότητας μπροστά τους.

Ομοίως, τα θεσμικά όργανα της περιοχής ανησυχούν ότι οι άνθρωποι που καπνίζουν έξω από το κτίριο ή στην περιοχή θα του δώσουν κακή φήμη. Το ασθενοφόρο του Λονδίνου ανέφερε ότι "το καταπίστευμα έχει καθήκον να προωθή επιλογές υγιεινού τρόπου ζωής, ευημερίας και να ενθαρρύνει το προσωπικό του να ενεργεί ως πρότυπο ως προς αυτό το θέμα".²⁷ Ο Ντάνκαν Σέλμπι, Διευθύνων διευθυντής της δημόσιας υγείας Αγγλίας, έγραψε ότι "τα νοσοκομεία είναι η υγεία που προωθούν το περιβάλλον για όλους και δεν μπορεί να είναι ένα μέρος για μια συμπεριφορά που οδηγεί στην ασθένεια και το θάνατο τόσων πολλών".²⁸ Αυτή είναι μια αλλαγή στο ρόλο ενός νοσοκομείου, από τη θεραπεία των ειδικών ασθενειών των ανθρώπων σε ευθύνη για την προώθηση υγιεινών τρόπων ζωής και τη διασφάλιση ότι διεξάγονται μόνο υγιείς δραστηριότητες για τους λόγους αυτούς. Για το λόγο αυτό, οι καπνιστές σε ορισμένα μέρη έχουν ωθείται όχι μόνο σε εξωτερικούς χώρους, αλλά και σε χώρους νοσοκομείων, αλλά μακριά από τις εισόδους των νοσοκομειακών χώρων, ώστε το θεσμικό όργανο να είναι εντελώς απαλλαγμένο από την «κακή» εικόνα και την επιρροή που σχετίζεται με τη συνήθειά τους.

Εδώ βλέπουμε το κράτος να κινείται απευθείας στο Βασίλειο του "ηθικού δικαίου" όπου κάποιος περιορίζεται λόγω του κακού παραδείγματος που οι πράξεις ή οι λέξεις τους μπορούν να οριστούν για τους άλλους. (Ο νόμος περί ηθικής παρέμεινε ως μια αφιλελεύθερη κατηγορία του βρετανικού νόμου μέχρι τη δεκαετία του 1960 με την άμεση ρύθμιση των δημοσίων ηθών μέσω της αισχρολογικών διώξεων, καθώς και των απόκρυφων έλεγχων, όπως ο Λόρδος Τσάμπερλεν, που λογοδικίζει όλα τα θεατρικά έργα στο όνομα της δημόσιας αξιοπρέπειας. Όπως και με τους πρώην νόμους περί ηθικής, οι νέες απαγορεύσεις του καπνίσματος ανησυχούν ιδιαίτερα για την κακή επιρροή που επικρατεί σε ευάλωτα άτομα, όπως τα παιδιά. Εδώ, η πολιτεία κινείται ξανά για να ελέγχει άμεσα την επιρροή και το παράδειγμα που έχουν οι άνθρωποι για τους άλλους. τη ρύθμιση συμπεριφορών όχι επειδή είναι άμεσα επιβλαβείς, αλλά επειδή φέρεται να έχουν κακή επιρροή σε άλλους.

Απλή συσκευασία και απαγόρευση προβολής

Το ζήτημα της ρύθμισης των τσιγάρων ως εμπορευμάτων δεν αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα αυτής της έκθεσης, η οποία επικεντρώνεται στην

²⁷ Λονδίνο ασθενοφόρα πολιτική χωρίς καπνό: <https://www.londonambulance.nhs.uk/document-search/smoke-free-policy/>

²⁸ 8η χωρίς καπνό, Ντάνκαν Σέλμπι, 17 Μαρτίου 2017: <https://publichealthmatters.blog.gov>.

UK/2017/03/17/καπνός-δωρεάν-εθνική αντιμετώπιση προβλημάτων-συμβουλές-για-νοσοκομεία/

τη ρύθμιση του καπνίσματος και των καπνιστών. Ωστόσο, αξίζει να σημειωθεί ότι οι κανονισμοί που τοποθετούνται στα τσιγάρα ως εμπόρευμα υποδηλώνουν μια αμυδρή άποψη των καπνιστών και του κοινού γενικότερα. Απαγόρευση εμφάνισης επιδιώκουν να αφαιρέσετε το στοιχείο από τον πειρασμό (σαν να ήταν τα τσιγάρα δεν είναι ορατά, δεν θα συμβεί ποτέ στους ανθρώπους να τα αγοράσουν). Επιδιώκει επίσης να κατασκευάσει έναν νέο κανόνα γύρω από το προϊόν (και τη δραστηριότητα) ως κάπως συγκεκαλυμμένη και απαράδεκτη και να κρύβεται πίσω από κουρτίνες και πόρτες ντουλαπιού, διαθέσιμες μόνο κατόπιν ειδικού αιτήματος. Κάνει την αγορά τσιγάρων να ζητάει προφυλακτικά ή βρώμικα περιοδικά στο πρακτορείο ειδήσεων τις παλιές μέρες.

Η απλή συσκευασία, εν τω μεταξύ, προχωρά πέρα από την παροχή της απαραίτητης προειδοποίησης για τη δημόσια υγεία και μετακινείται στο Βασίλειο της προπαγάνδας σοκ που έχει σχεδιαστεί για να δημιουργήσει αρνητικές συσχετίσεις με το πεδίο. Οι εικόνες σε «απλές» συσκευασίες άρρωστων ποδιών ή παιδιών σε εκκολαπτήρια μερικές φορές φέρουν μόνο εφιαστικές σχέσεις με τις πραγματικές επιπτώσεις του καπνίσματος στην υγεία. Δεν προορίζονται για δημόσια πληροφόρηση, αλλά για σοκ, διέγερση στα κατώτερα κέντρα του εγκεφάλου, σε μια Ένωση πάβιοντος προϊόντος με αηδία ή ενστικτώδη αποστροφή. Ενώ ήταν καλό για την προηγούμενη δημόσια πολιτική να αντιτίθεται στις λαμπερές πτυχές της διαφήμισης του καπνού και να ενημερώνει το κοινό για τους κινδύνους για την υγεία, η απλή συσκευασία έχει πάρει το θέμα σε ένα εντελώς διαφορετικό έδαφος.

Η επίσημη απογύμνωση οποιωνδήποτε ανεξάρτητων χαρακτηριστικών από τη συσκευασία, αφήνοντας μόνο την επωνυμία με την σκόπιμα πιο ανεπιθύμητη γραμματοσειρά και χρώμα, σημαίνει ότι τα πακέτα τσιγάρων δεν έχουν γίνει τίποτα πιο πιστολό από τις αγγελίες για φορείς του κράτους κατά του καπνού και τις συμμαχικές τους ομάδες. Το πακέτο τσιγάρων είναι τώρα μια πινακίδα για κρατική προπαγάνδα και οδηγίες για τον καπνιστή. Αυτό είναι ένα παράξενο γεγονός που δεν έχει συμβεί ποτέ σε ένα άλλο νόμιμο αγαθό σε μια ελεύθερη αγορά της αγοράς. Οι οδηγίες για τον καπνιστή εκδίδονται με τους χαμηλότερους όρους, ελκυστικοί όχι για το λόγο τους, αλλά για τα ζωικά ένστικτά τους από φόβο και αποστροφή.

Τι είναι μοναδικό και κοινό για τη ρύθμιση του καπνίσματος;

Η τροχιά της ρύθμισης του καπνίσματος δείχνει μια εξέλιξη από την ενημέρωση του κοινού κατά τη δεκαετία του 60 και του εβδομήντα, έως την κανονιστική ρύθμιση που βασίζεται στο ιδεολογικό παθητικό κάπνισμα στις ενενήντα και τις ναφίες, στην τρέχουσα φάση (από 2010) του άμεσου εξαναγκασμού. Η παρούσα

μοτίβο των γεγονότων δείχνει την προοδευτική επέκταση του ελέγχου και την περιφρόνηση της αυτονομίας, αλλά δεν ήταν μέχρι την τελευταία δεκαετία ότι αυτό θα μπορούσε να ασκηθεί ανοικτά και ότι οι άνθρωποι θα μπορούσαν ανοικτά να εξαναγκαστεί «για το δικό τους καλό». Αυτό καταδεικνύει τη σημασία της μετατόπισης εντός της προηγούμενης δεκαετίας, σύμφωνα με την οποία οι αρχές της αυτονομίας και της ανοχής έπαψαν να αποτελούν ακόμη και τα λόγια του κόσμου στους κύκλους της πολιτικής.

Παρόμοια εξέλιξη μπορεί να βρεθεί και σε πολλούς άλλους τομείς. Για παράδειγμα, στον τομέα της νομοθεσίας για τα τρόφιμα έχει υπάρξει ένα SHIFT από τη δημόσια πληροφόρηση σχετικά με τη διατροφή και την υγιεινή διατροφή για την επιβολή των κρατικών στόχων για την ποσότητα της ζάχαρης ή θερμίδων που πρέπει να περιέχονται σε συγκεκριμένα είδη.²⁹ Στο έργο μου για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των αστέγων έχω δει μια παρόμοια άσκηση ο άμεσος εξαναγκασμός για τους άστεγους. Μπορούν να εκδοθούν με πρόστιμα, ακόμη και να φυλακιστούν, εάν αρνηθούν να συμμετάσχουν στις συστάσεις των υπαλλήλων για το τι είναι προς όφελός τους (για παράδειγμα, αν αρνηθούν να συνεργαστούν με τις αρχές ή να αρνηθούν ένα μέρος που θα μπορούσε να έρθει σε έναν συγκεκριμένο ξενώνα). Εδώ, ο επίσημος εξαναγκασμός – και η άκαρδη έκδοση προστίμων σε άτομα που δεν έχουν σπίτι ή εισόδημα – αντιπροσωπεύεται από συμβούλια ως θέμα «υποστήριξης» και μέρος των πολιτικών τους για «φροντίδα» για τους άστεγους. Υποθέτουν ότι γνωρίζουν τι είναι καλύτερο για ένα άτομο και, ως εκ τούτου, είναι σε θέση να δικαιολογήσουν την πρόκληση κάθε είδους ποινών σε ένα άτομο ως φιλανθρωπική πράξη, να τους καθοδηγήσει προς το ποιο είναι το καλύτερο για ' αυτός.

Αυτό που λείπει από την πολιτική των αστέγων – από την πολιτική του SMOKIng – είναι οποιαδήποτε ιδέα του ατόμου ως αυτόνομου ατόμου, το οποίο (παρά την κακή τύχη ή τις κακές αποφάσεις) παραμένει ένα άτομο με δικαιώματα σεβασμού και προτιμήσεις που δεν μπορούν να παραβλεφθεί. Τελικά, τα συμβούλια δεν μπορούν να κατανοήσουν ότι η προσφορά ενός ξενώνα ή άλλης υποστήριξης θα πρέπει να είναι μια προσφορά και όχι μια εντολή, ακριβώς όπως οι υπηρεσίες διακοπής του καπνίσματος έχουν αρχίσει να καθίστανται υποχρεωτική διαταγή σε ορισμένες περιοχές εξυπηρέτησης, και όχι μια υπηρεσία που οι άνθρωποι μπορούν να επιλέξουν να χρησιμοποιήσουν ή όχι. Φυσικά, το question του να είναι άστεγος είναι πολύ διαφορετικό από την επιλογή που κάνουν οι άνθρωποι για να καπνίζουν, ωστόσο υπάρχουν εντυπωσιακές ομοιότητες μεταξύ των μορφών ρύθμισης που επιβάλλονται τώρα σε αυτές τις δύο

29 βλέπε εργασίες του φ για την αναυτοποίηση των τροφίμων: <https://www.gov.uk/Government/Collections/-μείωση της ζάχαρης>



Ομάδες. Αν και το κάπνισμα και η έλλειψη στέγης είναι πολύ διαφορετικά ζητήματα, ο κανονισμός που τους διέπει έχει κοινή λογική και καταγωγή, αυτή του κυβερνητικού κράτους.

Ως εκ τούτου, αν και υπάρχουν ορισμένα μοναδικά χαρακτηριστικά στην ιστορία της ρύθμισης του καπνίσματος, το γενικό πρότυπο μπορεί να βρεθεί σε πολλούς άλλους τομείς, όπως η πολιτική των αστέγων. Και πάλι αυτό υποδηλώνει ότι αυτό που ανησυχεί εδώ δεν είναι ο κανονισμός ο οποίος είναι μια ιδιαίτερα ανθυγιεινή συνήθεια, αλλά οι μεταβαλλόμενες σχέσεις μεταξύ κράτους και κοινωνίας, με την επέκταση της κρατικής ρύθμισης επί της προσωπικής συμπεριφοράς και τη μετάβαση στον άμεσο εξαναγκασμό της πολίτες.

3. η απόσπαση της πολιτικής κατά του καπνίσματος από το δημόσιον

Ιδανικά, σε μια δημοκρατική κοινωνία, η δημόσια πολιτική θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τις δημόσιες συνήθειες και απόψεις · όταν αλλάζει η γνώμη, τότε θα πρέπει να αλλάξει και η πολιτική. Θα ανέμενε κανείς, δεδομένου ότι τα ποσοστά καπνίσματος μειώθηκαν, για τους πιο κλειστούς δημόσιους χώρους να γίνουν μη καπνιστές, ειδικά εκείνοι που οι άνθρωποι δεν έχουν άλλη επιλογή από το να εισέλθουν. Και όμως, όταν το 15 τοις εκατό (ένα στα επτά) του πληθυσμού συνεχίζει να καπνίζει, θα ανέμενε κανείς ότι θα μπορούσαν να γίνουν λογικές διατάξεις για να εξασκήσουν τη συνήθειά τους άνετα και βολικά. Αντίθετα, αυτό που είδαμε από τη δεκαετία του 1980, και κυρίως από το 2000, είναι ότι η πολιτική για το κάπνισμα έχει αποσπάται από την κοινή γνώμη. Δεν αντικατοπτρίζει πλέον την κοινή γνώμη, αλλά μάλλον παράγεται από μια απομονωμένη κρατική δομή και επιβάλλεται στον πληθυσμό. Η Ατόληεράνς που κατευθύνεται προς το κάπνισμα είναι εκείνη ενός λόμπι κατά του καπνίσματος και μιας κρατικής δομής, ενώ το ευρύ κοινό έχει δείξει με συνέπεια ότι είναι πιο ανεκτικό και πιο ανοικτό στην κοινή λογική στέγαση του καπνίσματος στην κοινωνική ζωή.

Η έλλειψη δημόσιας κοινής γνώμης για τα μέτρα κατά του καπνίσματος

Λίγα από τα καταναγκαστικά μέτρα για το κάπνισμα έχουν έρθει με την υποστήριξη της κοινής γνώμης. Πριν από την εισαγωγή της απαγόρευσης του καπνίσματος στην Αγγλία σε 2007 έρευνες για το γραφείο εθνικών στατιστικών διαπιστώσαμε ότι μόνο το 30 τοις εκατό του κοινού επιθυμούσε την πλήρη απαγόρευση του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους. Αντ ' αυτού, περίπου έξι τοις εκατό υποστήριξαν το κάπνισμα σε όλες τις παμπ και τα μπαρ, 45 τοις εκατό

ήθελαν οι παμπ να είναι κυρίως "καπνός-free" με ξεχωριστά δωμάτια καπνιστών, και το 19 τοις εκατό επιθυμούσε το κάπνισμα, αλλά με περιοχές "χωρίς καπνό".³⁰

Ως εκ τούτου, η κοινή γνώμη ευνοούσε τις παμπ και τα μπαρ χωρίς καπνό (αντανακλούσε το γεγονός ότι η πλειονότητα των ανθρώπων δεν κάπνιζε πλέον) με ξεχωριστούς χώρους καπνιστών ή δωμάτια για εκείνους που ήθελαν να ανάψει. Λέει ότι το 70 τοις εκατό των ανθρώπων υποστήριξε το κάπνισμα σε ορισμένες περιοχές του μπαρ, σε έναν πληθυσμό όπου, εκείνη την εποχή, λιγότερο από το 25 τοις εκατό των ενηλίκων κάπνιζε, προτείνοντας μια διαδεδομένη κοινωνική υπεροχή, όπου οι άνθρωποι υποστήριξαν την πρόβλεψη για μια συνήθεια που δεν εξασκούνται (αν και αναμφίβολα θα είχαν φίλους ή συγγενείς που το έκαναν).

Δέκα χρόνια μετά την εισαγωγή των απαγορεύσεων καπνίσματος στη Σκωτία, την Αγγλία και την Ουαλία, δημοσκοπήσεις που ανατέθηκαν από την Forest και διεξήχθησαν από τον λαϊκό συνέχισαν να βρίσκουν σημαντική υποστήριξη για καθορισμένα δωμάτια καπνιστών σε παμπ και κλαμπ. Στη Σκωτία το 2016 54 τοις εκατό του κοινού υποστήριξε καθορισμένους χώρους καπνίσματος με μόνο δύο πέμπτα (40 τοις εκατό) αντίθετοι με την ιδέα. Σχεδόν το ήμισυ (49 τοις εκατό) των μη καπνιστών στη Σκωτία ανέφερε ότι θα πρέπει να υπάρχει επιλογή για εσωτερικούς χώρους καπνιστών.³¹ Στην Ουαλία το 2017 58 τοις εκατό υποστήριξε τα δωμάτια καπνιστών σε παμπ με μόνο 37 τοις εκατό αντίθετες με την ιδέα.³² (Τα αριθμητικά στοιχεία ήταν ακόμη υψηλότερα μεταξύ των χωρών της pub, όπου το 70 τοις εκατό των κατόχων αδειών υποστήριξαν ξεχωριστούς χώρους καπνιστών.)³³ Σε μια δημοσκόπηση σε επίπεδο ΗΒ, το ίδιο έτος 48 τοις εκατό υποστήριξε την παροχή καλοεξαιριζόμενων δωματίων καπνιστών (σε σύγκριση με το 42 τοις εκατό που ήταν αντίθετοι με την ιδέα, και εννέα τοις εκατό που ήταν σίγουροι).³⁴ Είναι αξιοσημείωτο το ότι ένα πλήρες

30 γραφείο εθνικών στατιστικών

31 πάνω από το ήμισυ των ενηλίκων που ζουν στη Σκωτία πιστεύουν ότι οι παμπ και τα σωματεία ιδιωτικών μελών, συμπεριλαμβανομένων των ομάδων εργασίας ανδρών, θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν ένα καλά αεριζόμενο καθορισμένο δωμάτιο καπνίσματος για να φιλοξενήσουν τους καπνιστές, Forest, 24 Μαρτίου 2016 <http://forestonline.org/News-com-ment/headlines/Allow-smoking-Rooms-Scotlands-pubs-and-clubs-Say-campaigners/>

32 σχεδόν το 60 τοις εκατό των ενηλίκων στην Ουαλία θα επέτρεπε δωμάτια καπνιστών σε παμπ και κλαμπ, FOREST, 26 Μαρτίου 2017: <http://forestonline.org/News-Comment/headlines/almost-60-Adults-Wales-would-Allow-smoking-Rooms-pubs-and-clubs/>

33 η πλειονότητα των δικαιούχων επιθυμεί την τροποποίηση της νομοθεσίας για το κάπνισμα για τις παμπ, πρωινή διαφημιζόμενη, 3 Ιουνίου 2012: <https://www.morningAdvertiser.Co.uk/article/2012/07/03/smoking-Ban-Five-year-Anniversary-and-ITS-Impact-on-pubs>

34 δημόσιο Σπλιτ σχετικά με τη δυνατότητα ξεχωριστών δωματίων καπνιστών σε παμπ και κλαμπ, FOREST, 29 Ιουνίου 2017: <http://forestonline.org/news-comment/headlines/public-split-allowing-sδιαχωρισμός-καπνίζοντες-δωμάτια-παμπ-και-κλαμπ/>

40 χρόνια του Πόνος

δεκαετία μετά την απαγόρευση, όταν οι άνθρωποι θα είχαν συνηθίσει να μην καπνίζουν σε δημόσιους χώρους, ένα τόσο μεγάλο μέρος του κοινού ήταν πρόθυμο να εξετάσει μια εναλλακτική λύση σε μια απαγόρευση c omprehensive.

Η θέσπιση μιας συνολικής απαγόρευσης του καπνίσματος έλειπε επίσης από τη δημοκρατική συναίνεση, καθώς κανένα από τα δύο κύρια κόμματα δεν είχε στηρίξει την πολιτική πριν από τις 2005 γενικές εκλογές. Το εργατικό δυναμικό είχε καταλήξει σε συμβιβασμό, απαγορεύοντας το κάπνισμα σε εστιατόρια και παμπ που σερβίρουν τρόφιμα, αφήνοντας το υπόλοιπο να επιλέξει να είναι "κάπνισμα" ή "μη καπνιστών" (και αφήνοντας μέλη ιδιωτικών συλλόγων να κάνουν τη δική τους επιλογή), ενώ οι Συντηρητικοί είχαν στηρίξει μόνο προαιρετική ρύθμιση.³⁵ Ο εισαγωγέας πλήρης απαγόρευση υποβοηθήθηκε εν μέρει μέσω της χειραγώγησης της χρήσης των σφυγμομετρήσεων. Στις δημοσκοπήσεις που ανέθεσε ο ASH πριν από την απαγόρευση των δημοσκοπήσεων, διαπιστώθηκε ότι μόνο το 49 τοις εκατό των ανθρώπων ήθελαν το κάπνισμα απαγορευμένο σε παμπ και μπαρ (και προφανώς αυτό ήταν σε μια έρευνα που δεν περιλαμβάνει την επιλογή ξεχωριστών δωματίων καπνιστών, τα οποία θα είχαν μειώσει αυτό το ακόμη περισσότερο). Ένα μεταγενέστερο άρθρο από την διευθύντρια της ASH Ντέμπορα Άρνολτ περιέγραψε πώς χρησιμοποίησαν τα αποτελέσματα της σφυγμομέτρησης για να δώσουν την εντύπωση υποστήριξης για το περίμετρο:

Η δημοσκόπηση κατέδειξε επίσης τις πολύ διαφορετικές απαντήσεις που έχετε ανάλογα με το πώς πλαισιώνεται η ερώτηση. Η δημοσκόπηση αυτή έθεσε σε σειρά διάφορα ερωτήματα των ίδιων ερωτηθέντων σε μία μόνο συνέντευξη (οι ερωτήσεις περιπεριστρέφονται για να διασφαλιστεί ότι οι απαντήσεις δεν είναι μεροληπτικές από τη σειρά των ερωτήσεων). Για παράδειγμα, το 90% των εργαζομένων ψηφοφόρων συμφώνησε ότι όλοι οι εργαζόμενοι είχαν δικαίωμα σε έναπεριβάλλον χωρίς καπνό, αλλά μόνο το 74% επιθυμούσε όλους τους κλειστούς χώρους εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων χώρων, χωρίς καπνό. Όταν ρωτούσαν αν ήθελαν παμπ έναδ μπαρ χωρίς καπνό, μόνο 49% απάντησε Ναι. Η δημοσκόπηση χρησιμοποιήθηκε για να υποστηριχθεί ότι αν η κυβέρνηση ενοχοποιήσει το ζήτημα ως θέμα Ναι/Όχι για τον χώρο εργασίας και τη δημόσια υγεία και ασφάλεια, τότε θα λάβει στήριξη από την πλειοψηφία για συνολική νομοθεσία.³⁶

³⁵ εκλογές 2005: τα κόμματα διαφωνούν για το νόμο περί απαλλαγών καπνών, Ash, 21 απριλίου 2005: <http://Ash.org.uk/Media-kai-News/δελτία τύπου-MME-kai-ειδήσεις/εκλογές-2005-κόμματα-διαφωνούμε-απαλλαγμένο από καπνά> -

³⁶ συνολική νομοθεσία χωρίς καπνό στην Αγγλία: πώς η υπεράσπιση κέρδισε την ημέρα, deBorah Άρνολτ et al, έλεγχος καπνού, Δεκέμβριος 2007. <https://www.NCBI.NLM.NIH.gov/PMC/ARTICLES/PMC2807200/>

Ως εκ τούτου, οι δημοσκοπήσεις που χρησιμοποιήθηκαν για τη στήριξη της δημόσιας πολιτικής είχαν δύο δικαιώματα: Πρώτον, να αφαιρέσουν την επιλογή των ξεχωριστών δωματίων καπνιστών, τα οποία θα υποστήριζε η πλειοψηφία · και δεύτερον, να παρουσιάσει το ζήτημα ως απαγόρευση του καπνίσματος σε «χώρους εργασίας» και όχι σε παμπ και μπαρ. (Η συμβιβαστική συμφωνία για την εργασία θα είχε απαγορεύσει το κάπνισμα στον περιοχή κοντά στο προσωπικό του μπαρ, ωστόσο, η συνολική απαγόρευση μετέτρεψε το σύνολο του μπαρ σε χώρο εργασίας.) Ως εκ τούτου, το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε ήταν ένα που δεν υποστηρίχθηκε από την κοινή γνώμη ή ακόμη και από τα κύρια μέρη. Η χειραγώγηση των σφυγμομετρήσεων και άλλες τακτικές dubioUS παρουσιάστηκαν από την Ash ως παράδειγμα επιδέξιου εκστρατείας.³⁷ (Ο Γραμματέας Υγείας Τζον Ριντ είχε πει στους υποστηρικτές να «μας δείξουν ότι υπάρχουν ψήφοι σε αυτό»-δηλαδή να δείξει ότι υπάρχει δημόσια στήριξη για αυτό το μέτρο – ένα αίτημα για δημοκρατική σύμφωνη γνώμη ότι η τέφρα αντιμετωπίζεται ως ένα άβολο εμπόδιο που πρέπει να ξεπεραστεί.)³⁸

Όταν οι αρχές έχουν διενεργήσει λιγότερο κομματικές έρευνες σε προτεινόμενες απαγορεύσεις καπνίσματος, τέτοιες πολιτικές συχνά αποδείχθηκαν μη λαϊκές. Το 2015 το Δημοτικό Συμβούλιο του Μπράιτον και Χόουβ απέσυρε πρόταση για το κάπνισμα σε παραλίες και πάρκα μετά από συντριπτική δημόσια αντιπολίτευση.³⁹ Σε αντίθεση με το Συμβούλιο του Σουόνσι προχώρησε σε απαγόρευση του καπνίσματος στην παραλία, αλλά μόνο αφού αγνόησε τη δική της διαβούλευση, στην οποία 61,7 τοις εκατό των ανθρώπων ανέφεραν ότι διαφώνησαν με το μέτρο.⁴⁰ Έρευνες έχουν διαπιστώσει ότι οι πλήρεις απαγορεύσεις καπνίσματος δεν είναι τόσο δημοφιλείς μεταξύ των κρατούμενων όσο οι ψυχιατρικές ασθενείς. (Μόνο το 20 τοις εκατό των Σκωτσέζων κρατούμενων πίστευαν ότι η απαγόρευση του καπνίσματος στις φυλακές ήταν καλή ιδέα.)⁴¹

Όλο και περισσότερες αρχές απλά αγνόησαν τις έρευνες της κοινής γνώμης που εναντιούνται στην πολιτική κατά του καπνίσματος, καθιστώντας σαφές ότι δεν βασίστηκε σε αυτό το πλαίσιο της πολιτικής. Όταν

37 καπνός και καθρέφτες, φύλακας, 19 Ιουλίου 2006: <https://www.theguardian.com/society/2006/Ιουλ/19/υγεία>. Θεράπευσε τον **ΕΣΑΥΤΟ**

38 καπνός και κάτοπτρα, φύλακας, 19 Ιουλίου 2006: <https://www.theguardian.com/society/2006/Ιουλ/19/υγεία>. υγιεινή και ευεξία

39 παραλία Μπράιτον και Χόουβ πώση της προσφοράς απαγόρευσης καπνίσματος, BBC News, 16 Δεκεμβρίου 2015: <https://www.bbc.com/news/uk-england-sussex-35112169>

40 παραλία Απαγόρευση καπνίσματος: το Συμβούλιο Σουόνσι αγνόησε την ανταπόκριση στη δημόσια διαβούλευση, Σάιμον Κλαρκ, παίρνοντας ελευθερίες, 28 Απριλίου 2016: <http://taking-liberties.squarespace.com/blog/2016/4/28/παραλία-κάπνισμα-απαγόρευση-Σουόνσι-Συμβούλιο-Παράβλεψη-ανταπόκριση-προς-πούμπλι c. HTML>

41 προσωπικό φυλακών και κρατούμενοι απόψεις για την απαγόρευση του καπνίσματος σε φυλακές: αποδεικτικά στοιχεία από τον καπνό στη μελέτη φυλακών, νικοτίνη και έρευνα για τον καπνό, 26 Μαΐου 2018: <https://academic.oup.com/ntr/ek των προτέρων-άρθρο/Nτόι/10.1093/NTR/nty092/4996090>

κυβερνητική έρευνα της Σκωτίας διαπίστωσε ότι τα δύο τρίτα των ανθρώπων εναντιώνονται σε σχέδια απαγόρευσης του καπνίσματος σε όλους τους νοσοκομειακές βάσεις, η κυβέρνηση απλώς επανέλαβε τους λόγους για τους οποίους θα συνέχιζαν τα σχέδια. ⁴²Όταν ο Ash είχε πει για επιβίωσαντα που δείχνουν υποστήριξη για ξεχωριστούς χώρους καπνίσματος, ο Διευθύνων Σύμβουλος Ντέμπορα Άρνολτ απάντησε:

"Τα οφέλη των νόμων χωρίς καπνό δεν είναι θέμα κοινής γνώμης. Ο λόγος για τον οποίο υπάρχει πλήρης απαγόρευση του καπνίσματος στις παμπ, και τα δωμάτια καπνιστών σε παμπ απαγορεύονται είναι ότι δεν προστατεύουν τους εργαζομένους από τις επιβλαβείς επιπτώσεις του καπνού. Μπορείτε να έχετε μια δημοσκόπηση που λέει ότι οι άνθρωποι σε εργοτάξια δεν πρέπει να φορούν κράνη. Ε και? Είναι εκεί για να προστατεύουν τους εργάτες. "⁴³

Ενώ πριν από μια δεκαετία, η ASH έπρεπε να παγιώσει τους όρους της από την άποψη της κοινής γνώμης (ακόμη και αν αυτές χειραγωγήθηκαν), τώρα δεν χρειάζεται τέτοια προπέτασμα καπνού, λέγοντας απλώς "και τι;". Οι απαγορεύσεις του καπνίσματος δεν είναι πλέον «θέμα κοινής γνώμης», αλλά ζήτημα για κρατικούς φορείς και κρατικές θυγατρικές ομάδες όπως η ASH. Η πολιτική της pub χωρίζεται οριστικά από την κοινή γνώμη και τη δημοκρατική συναίνεση.

Και η απόπειρα να αλλάξουν τα δημόσια ήθη

Η πιο πρόσφατη εξέλιξη ήταν να δικαιολογήσει την απαγόρευση του καπνίσματος από την άποψη της "απομαλδοποίησης" του καπνίσματος: δηλαδή, η πολιτική επιδιώκει να καταστήσει το κάπνισμα λιγότερο αποδεκτό, λιγότερο ορατό, λιγότερο "φυσιολογικό". Αυτή είναι μια θεμελιώδης μετατόπιση της αιτιολόγησης της αναγκαστικής νομοθεσίας. Αντί να ισχυρίζονται ότι η κοινή γνώμη υποστηρίζει το μέτρο, η νομοθεσία περί καταναγκασμού δικαιολογείται ως μέσο για τη χύτευση και την αλλαγή της κοινής γνώμης. Αυτό σημαίνει ότι η εξουσία και η νομιμότητα του μέτρου δεν προέρχονται από το κοινό. Αντιθέτως, το μέτρο απορρέει αυτόνομα από την κρατική διάρθρωση, από τις πεποιθήσεις του για το τι είναι σωστό ή για το κοινό.

⁴² οι Σκωτσέζοι αντιτίθενται στην απαγόρευση του καπνίσματος εκτός νοσοκομείων, Σκωτσέζος, 6 Σεπτεμβρίου 2015: <https://www.scotsman.com/news-2-15012/scots-oppose-ban-on-smoking-outside-hospitals-1-3878910>

⁴³ μια δημοσκόπηση αποκάλυψε σχεδόν το 60 τοις εκατό των ανθρώπων θέλει δωμάτια καπνιστών σε Ουαλικές Pub, Ουαλία online, 26 μαρτίου 2017: <https://www.WalesOnline.Co.uk/News/Wales-News/Poll-Re-vealed-60-People-want-12797617>

Ένα άρθρο του διευθυντή του φ. Ντάνκαν Σέλμπι είπε ότι, "ένα Αμυ χωρίς καπνό έχει να κάνει με τη δημιουργία ενός" νέου φυσιολογικού ". Από το 2007, οι άνθρωποι δεν έχουν καταφέρει να καπνίζουν μέσα σε κανένα νοσοκομείο, και δεν περιμένουν να είναι σε θέση να. Τώρα πρέπει να τους συνηθίσουμε να μην περιμένουν να καπνίζουν πουθενά στο χώρο του εθνικού συστήματος υγείας.⁴⁴ Τηνε, οι πολιτικές καταναγκασμού δικαιολογούνται ως μέσο δημιουργώντας ένα νέο κανόνα. Η πολιτική επιδιώκει να «τους συνηθίσουν» σε νέες μορφές συμπεριφοράς. Ομοίως, ο υπουργός υγείας της Ουαλίας δικαιολόγησε ένα μέτρο για την απαγόρευση του καπνίσματος εκτός νοσοκομείων, Παιδότοποι και σχολείων μεβάση το ότι ήταν "ένα άλλο βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση για το κάπνισμα στην Ουαλία".⁴⁵

Οι αιτιολογήσεις αυτές είναι επίσης κοινές σε τοπικό επίπεδο. Η κύρια φροντίδα του λαντσαίρ δικαιολογεί την πλήρη απαγόρευση του καπνίσματος με τους ακόλουθους όρους: «στόχος μας είναι να κάνουμε μια κουλτούρα όπου το κάπνισμα θεωρείται απαράδεκτο σε όλους τους ιστοτόπους μας και για να το σέβονται οι άνθρωποι... Η ύπαρξη καταφυγίων οπουδήποτε στους χώρους του ξενοδοχείου, το κάπνισμα και η παροχή του μηνύματος στους χρήστες και στους επισκέπτες της υπηρεσίας, είναι αποδεκτή συμπεριφορά.»⁴⁶ Γίνεται ευθύνη μιας δημόσιας αρχής να δημιουργεί – και να αλλάζει

– Τι θεωρείται αποδεκτή συμπεριφορά. Ένας τοπικός σύμβουλος δικαιολογούσε την απαγόρευση του καπνίσματος στις παιδικές χαρές, με την προϋπόθεση ότι «αυτές οι ζώνες χωρίς καπνό θα βοηθούσαν στην προώθηση ενός περιβάλλοντος της υγείας IER, όπου το κάπνισμα δεν ομαλοποιείται».⁴⁷ Ο ρόλος του κράτους στην μηχανική των κανόνων είναι ένα νέο καταναγκαστικό βήμα, ακόμα χειρότερο από την αισχύρη ή άλλο «ηθικό δίκαιο» στο παρελθόν, το οποίο, παρόλο που ήταν ενοχλητικό, ωστόσο δικαιολογείτο στη βάση της κοινής γνώμης. Το 1965 ο Λόρδος Κομπάρντ, ο τελευταίος Λόρδος Τσάμπερλεν, υπεύθυνος για τη λογοκρισία των θεατρικών έργων, είπε ότι ο Λόρδος Τσάμπερλιν πρέπει να «προσπαθήσει να αξιολογήσει τον κανόνα της μορφωμένων, ενηλίκων γνώμης και, αν είναι δυνατόν, να κρατήσει μόνο ένα άγγιγμα μπροστά από αυτό... Πρέπει να κάνω μια θετική προσπάθεια για να κρατήσω το

44 δωρεάν καπνι-συμβουλές αντιμετώπισης προβλημάτων για νοσοκομεία, φ. μ., 27 Μαρτίου 2017: <https://publi-chealthmatters.blog.gov.uk/2017/03/17/tobacco-troubleshooting-tips-for-hospitals/>

45 Ουαλία για την απαγόρευση του καπνίσματος εκτός σχολείων, νοσοκομείων και παιδότοποι, Metro, 29 Μαΐου 2018: <https://Metro.Co.uk/2018/05/29/Wales-Ban-outside-Schools-Hospitals-Play-Grounds-7588658/>

46 λαντσαίρ: Συχνές ερωτήσεις περί ΚΑΠΝΩΝ: https://www.lancashirecare.nhs.uk/Smokfree-Συχνές_ερωτήσεις

47 Συμβούλιο του Συμβουλίου για την απαγόρευση του καπνίσματος στο Νταντί παιδικές χαρές, βράδυ τηλέγραφος, 7 Φεβρουαρίου 2018: <https://www.eveningtelegraph.co.uk/fp/council-set-ban-smoking-dundee-playgrounds/>

προσωπικές προτιμήσεις, συμπαθεί και απεχθάνεται έξω από την εικόνα».

Όταν άλλαξε η κοινή γνώμη, άλλαξε και η λογοκρισία.

Το 1957 LoRD Σκάρμπορο συνέστησε την άρση της απαγόρευσης της ομοφυλοφιλίας στη σκηνή από τη στιγμή που ("Δυστυχώς") "το θέμα αυτό έχει πλέον γίνει ένα πράγμα που αναφέρθηκε πολύ" και ότι θα εμφανιζόταν "στρουθοκάμηλος" και "παράλογο" για να μην το αναφέρουμε.⁴⁸ Ως εκ τούτου, η πιο ελιτιστική και εσωτερικά δεσμευμένη Βρετανική εγκατάσταση του παρελθόντος, η οποία επιδίωξε να λογοκρίνει τη συμπεριφορά και τη συμπεριφορά που θα μπορούσαν να παρουσιαστούν δημοσίως, παρ' όλ' αυτά έβαλε την άσκηση εξουσίας στον τρέχοντα κανόνα της γνώμης των ενηλίκων. Σήμερα, το παρόνε χρησιμοποιεί ανοικτά τον εξαναγκασμό για τη δημιουργία προτύπων σύμφωνα με τις δικές του ιδέες σχετικά με το τι πρέπει ή δεν πρέπει να είναι αποδεκτό, αναφέροντας μόνο ότι "οι άνθρωποι θα το συνηθίσουν". Ο ρόλος του κοινού μειώνεται σε εκείνο του απλού υλικού για την αναδιαμόρφωση της πολιτικής κατά μήκος των γραμμών που αποφασίζονται από τις κρατικές αρχές.

Είναι αξιοσημείωτο ότι αυτή η πολιτική της "απομαλμοποίησης" επιδιώκει επίσης να δημιουργήσει δημόσια δυσανεξία προς μια συγκεκριμένη δραστηριότητα και, κατ' επέκταση, μια συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων-καπνιστές. Το κράτος, όχι λιγότερο, επιχειρεί ενεργά να προωθήσει την εχθρότητα από την πλευρά της πλειοψηφίας προς μια μειονότητα, ένα εξαιρετικό γεγονός σε αυτή την εποχή ένταξης και σεβασμού των μειονοτήτων. Αυτό το δυσάρεστο στοιχείο για την πολιτική κατά του καπνίσματος ήταν εμφανές στο «εάν καπνίζετε, εσείςστηνκ» διαφημίσεις που εκτελούνται από το εθνικό εθνικό 2005 βρετανικό.⁴⁹ Είναι επίσης εμφανές στο έργο της «απομαλμοποίησης» που γίνεται στα σχολεία, το οποίο εκπροσωπεί τους καπνιστές ως διαβολική φυλή που βλάπτουν ανόητα την υγεία τους ενώ βλάπτουν άλλους. "Μην καπνίζετε, είναι απάνθρωπο", είπε ένακορίτσιμε το βίντεο για τις παιδικές ΧΑΡΈς της τέφρας.⁵⁰ Έχει διδαχθεί ότι το κάπνισμα δεν είναι μόνο ανθυγιεινό αλλά "σκληρό", ένα πολύ ηθικά φορτωμένο όρος. Η ενθάρρυνση των παιδιών να διαμαρτυρηθούν έχει μια σταλινική οσμή σχετικά με αυτό, με ένα σχολείο να οργανώνει μια "διαδήλωση" από παιδιά σε διαμαρτυρία εναντίον γονέων που καπνίζουν έξω από το σχολείο. Τα παιδιά, στο σχολικό χρόνο, επιτηρήθηκαν από τους εκπαιδευτικούς για να «διαμαρτυρηθούν» κατά της συμπεριφοράς των δικών τους γονιών.⁵¹

⁴⁸ το μπλε μολύβι του Λόρδου Τσάμπερλεν, Τζον Τζόνστον, Χότερ και Στούουτον 1990, p172

⁴⁹ αν καπνίζετε βρομοκοπιάς, https://www.youtube.com/watch?v=LXII_h52qSM.

⁵⁰ ΣΤΑΧΤΗ στην Ουαλία, παιδικές χαρές: <https://ash.wales/campaign/playgrounds/>

⁵¹ οι γονείς παροτρύνθηκαν να το αποπράξουν στο σχολείο "Απαγόρευση καπνίσματος", Μπάρνσλι χρονος, 18 Μαΐου 2018: <https://www.barnsleychronicle.com/article/Parents-urged-To-Stub-it-out-in-School-smoking-Ban>

Η αναποτελεσματικότητα των εκστρατειών κατά του καπνίσματος
 Καθώς η πολιτική για την καταπολέμηση του καπνίσματος έχει γίνει όλο και πιο απόμακρη από το κοινό, έτσι έχει γίνει λιγότερο αποτελεσματική. Καθώς η πολιτική έπαψε να σέβεται την αυτονομία των ανθρώπων, δεν μπόρεσε να κατανοήσει πώς οι άνθρωποι λαμβάνουν αποφάσεις ή ποια είναι η λειτουργία συγκεκριμένων συνηθειών στη ζωή τους. Η πολιτική καταλαμβάνει το δικό της πλαίσιο και το κοινό υποτίθεται ότι αποδέχεται παθητικά όποιες κυβερνήσεις στόχους έχουν θέσει. Η κυβέρνηση της Σκωτίας, για παράδειγμα, θέλει να μειώσει τα ποσοστά καπνίσματος στη Σκωτία από 20 σε λιγότερο από πέντε τοις εκατό κατά 2034.⁵² Το Γουέστμινστερ ακολουθεί το κοστούμι με μερικά κηδέψιζητούν από την κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου να «εξαλείψει» το κάπνισμα στην Αγγλία κατά 2030.

Ωστόσο, αυτό που είναι εντυπωσιακό, εξετάζοντας την ερώτηση ιστορικά, είναι η αξιοσημείωτη αναποτελεσματικότητα των καταναγκαστικών εκστρατειών κατά του καπνίσματος. Η μεγαλύτερη πτώση του καπνίσματος ιστορικά συνέβη μεταξύ της δεκαετίας του 1970 και των πρόωρων ενενήντα, όταν οι πιθανοί κίνδυνοι του καπνίσματος έγιναν όλο και πιο γνωστοί. Η πτωτική μείωση των τιμών του καπνίσματος πραγματοποιήθηκε μεταξύ 1973 και 1983 όταν υπήρχε πτώση από 66 σε 47% ο άνδρες που χρησιμοποιούσαν προϊόντα καπνού, ή 49 σε 37 τοις εκατό για τους άνδρες που καπνίζουν τσιγάρα, ή 43 σε 33 τοις εκατό για τις γυναίκες που καπνίζουν τσιγάρα.⁵³ Αυτό σήμαινε μείωση κατά 19 τοις εκατό της χρήσης των προϊόντων καπνού σε μια δεκαετία, ή μείωση του καπνίσματος κατά 10-12 % τα τσιγάρα. Στην επόμενη δεκαετία, η πτώση της επόμενης δεκαετίας ήταν οκτώ τοις εκατό, από 37 έως 29 τοις εκατό στους άνδρες που κάπνιζαν τσιγάρα και 33 με 27 τοις εκατό στις γυναίκες. Ωστόσο, είναι αξιοσημείωτο ότι όταν οι εκστρατείες κατά του καπνίσματος άρχισαν πραγματικά να ξεκινούν από τις πρόωρες Nineties το κάπνισμα παρέμεινε σχετικά στατικό. Μεταξύ 1993 και 2003 υπήρχε μόνο ένα τοις εκατό πτώση στα ποσοστά καπνίσματος ανδρών, και μια πτώση 3 τοις εκατό των γυναικών.

Η απαγόρευση του καπνίσματος στο χώρο εργασίας – η οποία εισήχθη στη Σκωτία το 2006 και στην Αγγλία, την Ουαλία και τον Νόρθερν. Ιρλανδία το 2007 – είχε εξαιρετικά μικρή επίπτωση στο επίπεδο του καπνίσματος με τα ποσοστά καπνίσματος των ανδρών να απομένουν στο 22 τοις εκατό από 2007 έως 2012, και οι τιμές των γυναικών να πέφτουν ένα απλό ένα τοις εκατό από 20% σε 19 τοις εκατό. Η εισαγωγή της απλής συσκευασίας σε g στην Αυστραλία

⁵² ριζοσπαστικά νέα σχέδια αποκάλυψαν τη Σκωτία χωρίς καπνό από 2034, Σκωτσέζος, 21 Ιουνίου 2018: <https://www.scotsman.com/news/politics/radical-new-plans-revealed-to-turn-scotland-smoke-free-by-2034-1-4757543>

⁵³ στατιστικές καπνού, καρκίνος ReSearch UK: <https://www.cancerresearchuk.org/Health-Professional/Cancer-Statistics/Risk/Tobacco#heading-Three>

2013 είχε επίσης πολύ μικρή επίδραση στα ποσοστά καπνίσματος στη χώρα αυτή. Δεν υπήρχε σημαντική decline σε τιμές καπνίσματος μεταξύ 2013 και 2016.

Ωστόσο, υπήρξε μια άλλη επίδραση στην εργασία, μια πρόσφατη απότομη μείωση των ποσοστών καπνίσματος, η οποία δεν οφείλεται στην κυβερνητική πολιτική, αλλά στην άνοδο του vaping και τη δημοτικότητά της ως υποκατάστατο του καπνίσματος. Ο Κρίστοφερ Σνόου σημείωσε ότι η μετατόπιση των ποσοστών καπνίσματος στο ΗΒ σημειώθηκε πριν από την εισαγωγή της απλής συσκευασίας. Δεν αντιστοιχούν σε καταναγκαστικά μέτρα, αλλά με την άνοδο του vaping: "μεταξύ 2012 και 2015," έγραψε ο Χιονιστός, "το ποσοστό των ενήλικων που κάπνιζαν μειώθηκαν από 19,3 τοις εκατό σε 16,9 τοις εκατό, και η μείωση μεταξύ 2014 και 2015 ήταν ιδιαίτερα πολύ κοφτερή.⁵⁴Καθώς το vaping αυξήθηκε στη δημοτικότητα, τα ποσοστά καπνίσματος μειώθηκαν σε λιγότερο από 15 τοις εκατό το 2017.⁵⁵Αυτή η μείωση φαίνεται να είναι ιδιαίτερα σημαντική για τη μείωση των ποσοστών καπνίσματος μεταξύ των νέων.⁵⁶

Επομένως, το πιο αποτελεσματικό μέτρο δημόσιας υγείας της τελευταίας δεκαετίας δεν ήταν οι περαιτέρω περιορισμοί στο κάπνισμα, ή η απαγόρευση της επίδειξης καπνού στα καταστήματα ή η απαγόρευση των επώνυμων συσκευασιών, αλλά κάτι πολύ πιο διακριτικό και φιλελεύθερο. Με το να μην γίνεται μεγάλη ρύθμιση ενός προϊόντος μειωμένου κινδύνου, η μόνη σημαντική μείωση των ποσοστών καπνίσματος στο Ηνωμένο Βασίλειο στη νέα χιλιετία ήταν σχεδόν βέβαιο ότι οφειλόταν στο vaping, μια επανάσταση που ηγείται ο καταναλωτής, στην οποία το ίδρυμα δημόσιας υγείας διαδραμάτισε μικρό ή καθόλου μέρος, και προσπάθησαν αρχικά να στραγγαλίσουν. Ως εκ τούτου, βλέπουμε ότι η πιο καταναγκαστική και αποανεξάρτητη πολιτική για το κάπνισμα έχει γίνει, τόσο λιγότερες συνέπειες είχε για τα επίπεδα του καπνίσματος και, επομένως, για τη δημόσια υγεία.

54 ο μεγάλος θρίαμβος της κυβέρνησης στο κάπνισμα: άφησε μόνο τα ηλεκτρονικά τσιγάρα, Κρίστοφερ Σνόου-Ντον, θεατής:

<https://health.spectator.co.uk/the-governments-great-triumph-on-smoking-it-left-e-cigs-ives-mones/>

55 στροφή της παλίρροιας στον καπνό: το κάπνισμα στην Αγγλία χτυπά μια νέα χαμηλή, 3 Ιουλίου 2018: <https://publichealthmatters.blog.gov.uk/2018/07/03/Turning-the-Tide-on-Tobacco-smoking-in-ENG-Land-Hits-a-New-Low/>

56 όπως vaping έγινε δημοφιλής μεταξύ των νέων, κάπνισμα τιμές έπεσε, υγιεινά νέα, 20 novem-ber 2018: <https://Consumer.HealthDay.com/Cancer-Information-5/Electronic-cigarettes-970/As-vaping-Became-Popular-among-Young-smoking-rates-Fell-739861>. HTML

4. κάλτσες και το μισαλλόδοξο κράτος

Η νέα καταναγκαστική και μισαλλόδοξη κρατική πολιτική είναι εφικτή μόνο λόγω της δημιουργίας μιας νέας υποδομής κατά του καπνίσματος, ενός δικτύου ημιανεξάρτητων φορέων, που θα συνδέονται μεταξύ τους σε συνεργασίες και συμμαχιών και την κοινή προσφορά κρατικής χρηματοδότησης. Το δίκτυο αυτό περιλαμβάνει ομάδες εκστρατειών όπως η ASH, ακαδημαϊκά τμήματα στο Ηνωμένο Βασίλειο για μελέτες καπνού και οίονοπνεύματος και περιφερειακά σώματα χωρίς καπνό. Η υποδομή αυτή βασίζεται σε συνδυασμό μεταστοιχεία TW ο: την κοινή λήψη κρατικής χρηματοδότησης από τις διάφορες ομάδες και τον κοινό προσανατολισμό των ακτιβιστών προς την κεντρική κυβέρνηση και τις τοπικές κρατικές αρχές.

Πρώτον, για την κρατική χρηματοδότηση. Η ASH Αγγλίας χρηματοδοτήθηκε από καιρό από το Υπουργείο Υγείας για περίπου 150-200K ανά έτος. η κυβέρνηση της Σκωτίας έχει δώσει, κατά μέσο όρο, περίπου 800k £ ετησίως για την Ash Σκωτία (από έναν προϋπολογισμό £1.100.000),⁵⁷ ενώ η τέφρα Ουαλίας ήταν πρόσφατα χορηγηθεί επιχορήγηση 417k για τρία χρόνια από την κυβέρνηση της Ουαλίας.⁵⁸ Στον ακαδημαϊκό χώρο η έρευνα για τον έλεγχο του καπνού χρηματοδοτείται άμεσα από το Υπουργείο υγείας ή το Συμβούλιο ιατρικής έρευνας · ακαδημαϊκά τμήματα σε κοινοπραξίες όπως το Ηνωμένο Βασίλειο για μελέτες καπνού και οίονοπνεύματος (CTAS), ή τώρα το ΡΑΔΙΟΦΑΣΜΑ,⁵⁹ για την εκτέλεση πολλών εκατομμυρίων λιρών που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την κρατική χρηματοδότηση. Τέλος, υπάρχουν οι περιφερειακοί φορείς

– που έχουν συμπεριλάβει τη νέα (βορειοανατολική), τη νοτιοδυτική και την απαλλαγμένη από τα καπνισμό προθεσμιακές συναλλαγές χωρίς καπνό (βορειοδυτικά) – οι οποίες χρηματοδοτήθηκαν σε μεγάλο βαθμό από τις τοπικές αρχές, καθεμία με ετήσιο προϋπολογισμό περίπου 800k £.

Αυτές οι ομάδες είναι (ή ήταν) κρατικά προγράμματα-πελάτες. (Μετά τις περικοπές του προϋπολογισμού από τα τοπικά συμβούλια, τα μελλοντικά συμβόλαια χωρίς κάπνισμα δεν υπάρχουν πλέον.) Οι περισσότεροι εξαρτώνται από τη δημόσια χρηματοδότηση και δεν θα μπορούσαν να υπάρξουν χωρίς αυτήν. Ωστόσο, οι ομάδες αυτές έχουν επίσης έναν προσανατολισμό ακτιβιστή, επιδιώκοντας να αποκτήσουν πιο περιοριστικά μέτρα ελέγχου του καπνού. Η ASH, η οποία έχει επανειλημμένα ωφεληθεί από

⁵⁷ εξωτερική ανασκόπηση της ΤΕΦΡΑΣ της Σκωτίας 2014: <http://www.gov.Scot/Resource/0045/00457246.pdf>

£58 400k για την περικοπή του καπνίσματος στην Ουαλία, ανακοίνωσε η κυβέρνηση της Ουαλίας, 3 Απριλίου 2017:

<https://www.bbc.com/news/uk-wales-politics-39473753>

⁵⁹ χρηματοδότηση της συνεργασίας για την προληπτική έρευνα του Ηνωμένου Βασιλείου (UKPRP), η οποία εξασφαλίστηκε από ακαδημαϊκούς UKCTAS, UKPRP, 9 Μαΐου 2019: <https://ukctas.WordPress.com/>

βραβεία δημοσίου χρήματος, συνέβαλε καθοριστικά στην αύξηση των περιοριστικών μέτρων κατά του καπνίσματος, συμπεριλαμβανομένων των απαγορεύσεων του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους, της απαγόρευσης του καπνίσματος σε αυτοκίνητα με παιδιά, ή των παιδικών χώρων χωρίς καπνό στην Ουαλία. Ο ακαδημαϊκός είναι επίσης ακτιβίστρια, παράγοντας έρευνα για να καθοδηγήσει την πολιτική σε μια πιο περιοριστική κατεύθυνση. Για παράδειγμα, η UKCTAS ισχυρίζεται στην ετήσια έκθεσή της ότι διαδραμάτισε «ηγετικό ρόλο» στην επίτευξη απλής συσκευασίας και στις απαγορεύσεις του καπνίσματος σε αυτοκίνητα με παιδιά.⁶⁰ Ομοίως, ο καπνός της Νότιας Δύσης ισχυρίστηκε ότι διαδραμάτισε ρόλο στην εισαγωγή της πρώτης εξωτερικής απαγόρευσης καπνίσματος στην Αγγλία, σε δύο πλατείες στο Μπρίστολ, ενώ αναδειχθεί στην πρωτοβουλία «πάρκα παιχνιδιού χωρίς καπνό».⁶¹

Τα διάφορα τμήματα του δικτύου συνδέονται μεταξύ τους. Η ASH έχει στενές εργασιακές σχέσεις με το Υπουργείο Υγείας και συνεργάζεται με τα περιφερειακά όργανα και τα ακαδημαϊκά τμήματα «χωρίς καπνό». Τα διάφορα τμήματα του συντάκτη του δικτύου αναφέρουν μαζί, ορίζουν το ένα το άλλο για βραβεία, μιλούν τα συνέδρια του άλλου, και υπερασπίζονται το ένα τη δημόσια χρηματοδότηση του άλλου. Συνδέονται επισήμως μεταξύ τους σε ομάδες όπως ο συνασπισμός δράσης χωρίς καπνό, είναι η πρώην Συμμαχία ελέγχου του καπνού. Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο σύνδεσης είναι η κοινοβουλευτική ομάδα όλων των κομμάτων για το κάπνισμα και την υγεία. Ο ASH κατέχει τη Γραμματεία και φιλοξενεί το APPG στην ιστοσελίδα της.⁶² Το APPG παρέχει ένα άλλο φόρουμ για την άσκηση πίεσης στους υπουργούς και τις κυβερνήσεις, γράφοντας στους υπουργούς για θέματα που περιλαμβάνουν απλές συσκευασίες, κάπνισμα στα αυτοκίνητα, και την απομάκρυνση της δημόσιας χρηματοδότησης σε ομάδες ελέγχου του καπνού, όπως το καπνιστήριο South West.

Ο ανησυχητικός χαρακτήρας αυτών των πρακτικών επισημάνθηκε στις εκθέσεις του Forest⁶³ και της Συμμαχίας των φορολογουμένων⁶⁴ και αναπτύχθηκε σε μια κριτική για τις "μαριονέτες καλτσών" σε μια σειρά εκθέσεων του Ινστιτούτου Οικονομικών Υποθέσεων.⁶⁵ Οι εκθέσεις αυτές έχουν διαμελίσει την ανήθικη πρακτική

60 έκθεση προόδου ukctas, Επανάληθαν 2015: <http://ukctas.NET/PDFs/UKCTAS-2013-15-prog-Ress-Report.pdf>

61 το Μπρίστολ έχει ζώνες χωρίς καπνό σε δύο δημόσιες πλατείες, 2 Φεβρουαρίου 2015: <http://www.bbc.com/News/UK-Αγγλία-Μπρίστολ-31081842>

62 δείτε το APPG στην ιστοσελίδα ASH: <https://bit.ly/2TEodlx>

63 κυβέρνηση πίεσης της κυβέρνησης: η περίπτωση του ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ κλάδου ελέγχου του καπνού, Forest, 2010 Οκτωβρίου <https://bit.ly/2JSeW2D>

64 φορολογούμενη εκπροσώπηση ομάδων συμφερόντων και πολιτικών εκστρατειών, συμμαχία φορολογουμένων, Αύγουστος 2009 65 μαριονέτες καλτσών: πώς η κυβέρνηση λήδη και γιατί, Ινστιτούτο Οικονομικών Υποθέσεων, Ιούνιος 2012 <https://IEA.org.uk/Publications/Research/Sock-Puppets-How-the-Government-lobbies-Itself-and-why>

της «κυβέρνησης άσκησης πιέσεων από κυβερνητικούς φορείς», τη χρήση δημοσίου χρήματος για τη χρηματοδότηση φορέων για τη στήριξη ορισμένων κυβερνητικών πολιτικών και τη δημιουργία «πλαστών φιλανθρωπικών οργανώσεων».

Αυτή η εξέλιξη δεν είναι απλά θέμα αμφίβολης πρακτικής, αν και σίγουρα είναι αυτό. Αντ' αυτού, ο σχηματισμός αυτού του δικτύου κατά του καπνίσματος καταπιεύει ένα νέο είδος κράτους. Το κράτος λαμβάνει μια νέα μορφή, η οποία είναι ένα δίκτυο ημι-ανεξάρτητων φορέων-πελατών που διαδραματίζουν τον ρόλο της απαιτητικής και της επιβεβαίωσης καταναγκαστικών πολιτικών. Αυτά τα σώματα χρηματοδοτούνται με δημόσιο χρήμα, αλλά είναι επίσης ομάδες πίεσης, ασκούν πιέσεις στην κυβέρνηση για να αλλάξει πολιτική ή να παραπονοούνται ότι η κυβέρνηση δεν έχει προχωρήσει αρκετά.

Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο το κράτος αναπτύσσει ένα δίκτυο που αναλαμβάνει τον ρόλο ενός ψευδο-πληθυσμού ή μιας ψευδο-κοινωνίας των πολιτών. Αυτό σημαίνει ότι η δημόσια πολιτική δεν πρέπει να γεννιέται από μόνο του, αλλά να προέρχεται από τη δημόσια ζήτηση, καθώς καλείται και επιβεβαιώνεται από προφανώς ανεξάρτητες ομάδες και θεσμούς. Αυτή είναι μια απαραίτητη εξέλιξη σε μια κοινωνία που είναι ονομαστικά δημοκρατική, αλλά όπου το κράτος έχει αποσπάται από την κοινή γνώμη και τη δημόσια εκπροσώπηση. Ως εκ τούτου, καθώς το κράτος αποστασιοποιήθηκε από την πραγματική κοινωνία των πολιτών, δημιουργεί για τον εαυτό του μια ψευδο-κοινωνία των πολιτών που απαιτεί πράγματα και στην οποία μπορεί να ανταποκριθεί. Μαζί αυτά τα σώματα και τα καθάρια σχηματίζουν ένα επίσημο στρώμα, το οποίο στρέφεται με την ανοικτή εχθρότητα κατά της πραγματικής κοινωνίας των πολιτών και του πραγματικού κοινού.

Αυτή είναι η θεσμική εξέλιξη που κατέστησε δυνατή την πρόσφατη αναγκαστική φάση της πολιτικής κατά του καπνίσματος, και ιδιαίτερα την ανοικτή πολιτική για την κοινή γνώμη και την προσπάθεια δημιουργίας δημόσιων κανόνων και πρακτικών. Λόγω των σχέσεων του κράτους με ημιανεξάρτητους οργανισμούς – την ψευδο-κοινωνία των πολιτών – μπορεί να δικαιολογήσει το πιο πρόσφατο στάδιο της περιοριστικής πολιτικής κατά του καπνίσματος.

5. τα επόμενα 40 χρόνια: προς μια ελεύθερη κοινωνία

Είναι φυσικά αληθές ότι οι πολιτικές κατά του καπνίσματος της τελευταίας δεκαετίας ή δύο άφησαν τη σφραγίδα τους στην κοινωνική ζωή. Μια αλλαγή είναι ότι οι απαγορεύσεις του καπνίσματος κατέστησαν το κάπνισμα πιο ιδιωτική πράξη. Όταν ήμουν στο Πανεπιστήμιο στα τέλη της δεκαετίας του 1990, το κάπνισμα ήταν μια κοινωνική δραστηριότητα. Ο καπνός του τσιγάρου σήμαινε την διαπλοκή των πτωμάτων σε ένα

ή σε σκοτεινό μπαρ. Όπως οι περισσότεροι από τους φίλους μου κάπνιζα μόνο περιστασιακά και μόνο ποτέ κοινωνικά. Ήταν μόνο αργά το βράδυ, ποτά στα χέρια, ότι τα τσιγάρα θα μπορούσε να περάσει γύρω και να μοιραστεί. (Δεν ήταν σαφές ποιος τους έφερε στην πραγματικότητα.) Με την απομάκρυνση του καπνίσματος από τους δημόσιους χώρους αυτή η κοινωνική έννοια του καπνίσματος έχει αφαιρεθεί σε μεγάλο βαθμό. Λέει ότι μια πρόσφατη μελέτη διαπίστωσε ότι λίγοι καπνιστές απολαμβάνουν την κοινωνική πτυχή του καπνίσματος, ή ο τρόπος που τα έκανε να εμφανίζονται σε άλλους, αναφέροντας αντί για περισσότερες ιδιωτικές ή φυσικές πηγές ευχαρίστησης.⁶⁶

"Απαγόρευση του καπνίσματος έχει επίσης αλλάξει τη δημόσια ευαισθησία στον καπνό, σε αμιγώς περιβαλλοντικό επίπεδο. Ενώ εμείς οι μη καπνιστές μπήκαμε κάποτε σε καπνούς Pub, τώρα η μύτη μας φέρνει την παραμικρή οσμή καπνού. Αυτό που κάποτε ήταν φυσιολογικό, έγινε αισθητό και, για κάποιους, προσβλητικό. Ωστόσο, παρ' όλα αυτά, η συνεχιζόμενη προθυμία του κοινού να εξετάσει ξεχωριστούς χώρους καπνίσματος – και επομένως να προβλέψει μια συνήθεια που δεν απολαμβάνουν οι ίδιοι – υποδηλώνει ένα βασικό επίπεδο ανοχής και ανθρωπότητας. Αυτή η κοινή λογική στάση φαίνεται επίσης στον τρόπο με τον οποίο οι πολιτικές για το μη κάπνισμα αγνοούνται συχνά σε νοσοκομεία ή ιδρύματα ψυχικής υγείας, ενώ πολλοί υπάλληλοι κάνουν τα στραβά μάτια. Αυτό σημαίνει ότι η πολιτική για το κάπνισμα υπάρχει ολόενα και περισσότερο σε δύο επίπεδα: το κράτος με το ψευδο-δίκτυο της κοινωνίας των πολιτών, και αυτό της σολοήμερης ζωής όπου οι άνθρωποι πρέπει να τρίβουν ο ένας τον άλλον και να ζουν ο ένας γύρω από τον άλλο, κάτι που κάνουν με πολύ μεγαλύτερη ποσότητα ευελιξίας και ανθρωπότητας.

Το πλεονέκτημα της σημερινής κατάστασης είναι ότι, για πρώτη φορά στην ιστορία της πολιτικής κατά του καπνίσματος, είναι απολύτως σαφές με τι αντιμετωπίζουμε. Η πολιτική έχει αναιρέσει την υποκρισία ότι εκπροσωπεί την κοινή γνώμη για πάντα. Με την πολιτική της "αποκακοποίησης" είναι απολύτως σαφές ότι πρόκειται για μια ελίτ επιβολή της κοινωνίας, όχι για την εφαρμογή των κανόνων της κοινωνίας, αλλά για την προσπάθειά τους να τις αλλάξουν από μόνες τους. Αυτό το κορυφαίο έργο του κανόνα-κατασκευής είναι μια νέα εξέλιξη, ένα σημάδι μιας εποχής όπου το κράτος αντλεί εξουσία από τον εαυτό του.

66 οι απολαύσεις για το κάπνισμα, Νιλ Μακίγκανει, CSUR, δεκέμβριος 2016: http://static1.1.sqspcdn.com/στατικό/f/782462/27390673/1482788582747/CSUR_Pleasure_of_Smoking.pdf, διακριτικό = ODO45epdV62Pr5xFzAhP8% 2Fcpk% 3D

Όπως είπα, τα μοτίβα που μπορούν να δούμε στην πολιτική του καπνίσματος μπορούν επίσης να θεωρηθούν και σε άλλους τομείς. Και όμως τα πράγματα έχουν προχωρήσει περισσότερο με το κάπνισμα. Σε κανέναν άλλο τομέα δεν έχει δηλωθεί τόσο σίγουρα και ανοικτά το κορυφαίο σχέδιο για την κυριαρχία της κοινωνίας των πολιτών. Επίσης, τα μέτρα που αναπτύχθηκαν για το κάπνισμα – όπως οι απαγορεύσεις εμφάνισης ή η απλή συσκευασία – προτείνονται τώρα για είδη όπως το αλκοόλ και τα «άχρηστα τρόφιμα», όπως τα ζαχαρούχα δημητριακά. Με αυτή την έννοια, το κάπνισμα είναι το καναρίνι για τις πολιτικές ελευθερίες. Τα μέτρα που έχουν αναπτυχθεί στο κάπνισμα θανατιγραφούν και θα επικολληθούν σε άλλους τομείς της ζωής, όπως συμβαίνει όταν η πολιτική αναπτύσσεται σε μια ανεξάρτητη και εσωτερικά δικτυωμένη αρένα.

Τα τελευταία 40 χρόνια είναι κατά κάποιον τρόπο μια ζοφερή ιστορία, όσον αφορά την ελευθερία. Και όμως πρέπει να κάνουμε απολογισμό για να δούμε τι μπορεί να γίνει τα επόμενα 40 χρόνια. Αυτό που έχουμε δει να αναπτύσσεται, με αυξανόμενη διαύγεια και ειλικρίνεια, είναι ένα νέο επίσημο και μισαλλόδοξο κράτος που υπάρχει σε ένα Βασίλειο ξεχωριστό από την κοινωνία, και το οποίο στρέφεται εναντίον αυτής της κοινωνίας με ανοιχτή εχθρότητα. Αυτή είναι η υποκείμενη μετατόπιση που εξηγεί τη ρύθμιση των καπνιστών, ακριβώς όπως εξηγεί τη ρύθμιση άλλων ομάδων.

Για τα επόμενα 40 χρόνια θα πρέπει να θέσουμε στον εαυτό μας το καθήκον να μετατρέψουμε αυτά τα καταναγκαστικά μέτρα και να επιστρέψουμε το επίσημο κράτος σε όλους τους τομείς της ζωής. Αυτό πρέπει να το κάνουμε όχι επειδή αγαπάμε το κάπνισμα, αλλά επειδή αγαπάμε την ελευθερία και πιστεύουμε ότι η ελεύθερη ζωή είναι η καλύτερη και μοναδική καλή.

Χρονολογικό 1979-2019

1979

Ιούλιος – τα κεντρικά ταχυδρομεία γίνονται χωρίς καπνό.

1981

Μάρτιος – ο φόρος τσιγάρων αυξήθηκε κατά 14 πένες σε μια συσκευασία των 20, η μεγαλύτερη ποσοστιαία αύξηση της τιμής από το 1947.

1982

Μάρτιος-η βρετανική κυβέρνηση ανακοινώνει δύο νέες εθελοντικές συμφωνίες για τη διαφήμιση και τη χορηγία. Η συμφωνία χορηγίας επιτρέπει στη βιομηχανία να αυξήσει το χρηματικό έπαθλο που προσφέρεται σε αθλητικές εκδηλώσεις σε £6.000.000, αλλά οι διαφημίσεις για αυτά τα γεγονότα θα πρέπει να φέρουν προειδοποίηση για την υγεία.

Οκτώβριος-η βρετανική κυβέρνηση ανακοινώνει μια νέα εθελοντική συμφωνία με τη βιομηχανία της κ. Τόμπιν για τη ρύθμιση της διαφήμισης και της προώθησης. Το διαφημιστικό υλικό στο σημείο πώλησης και πάνω από ένα ορισμένο μέγεθος θα πρέπει να μεταφέρει μια προειδοποίηση για την υγεία και κασέτες βίντεο δεν θα επιτρέπεται να μεταφέρουν διαφημίσεις τσιγάρων.

1983

Οκτώβριος-η ανεξάρτητη Επιτροπή για το κάπνισμα και την υγεία συνιστά την προοδευτική μείωση των επιπέδων πίσσας στα τσιγάρα κατά τα επόμενα τέσσερα χρόνια.

1984

Φεβρουάριος – ξεκινά η εθνική ημέρα χωρίς κάπνισμα.

Ιούλιος-Λονδίνο περιφερειακές μεταφορές απαγορεύει το κάπνισμα σε υπόγεια τρένα.

1985

Φεβρουάριος-το Λονδίνο περιφερειακές μεταφορές απαγορεύει το κάπνισμα σε όλους τους υπόγειους σταθμούς εξ ολοκλήρου ή μερικώς υπογείως.

1986

Μάρτιος – ανακοίνωση νέας εθελοντικής συμφωνίας για τη διαφήμιση και την προώθηση του καπνού. Η απαγόρευση της διαφήμισης προϊόντων καπνού στους κινηματογράφους και η εισαγωγή έξι νέων προειδοποιήσεων για την υγεία. Η διαφήμιση καπνού σε ορισμένα περιοδικά γυναικών με 200.000 αναγνώστες, τουλάχιστον το ένα τρίτο των οποίων είναι ηλικίας 16-24 έχει απαγορευτεί, όπως και η διαφήμιση για μάρκες με επίπεδο πίσσας 18mg και άνω. Η βιομηχανία συμφωνεί να δαπανήσει £1.000.000 το χρόνο για να καταστήσει σαφές ότι τα τσιγάρα δεν πρέπει να πωλούνται σε παιδιά κάτω των 16 ετών.

Απρίλιος – προστασία του παιδιού (καπνός) πράξη καθιστά παράνομη την πώληση οποιουδήποτε προϊόντος καπνού σε παιδιά ηλικίας κάτω των 16 ετών. Προηγουμένως ο νόμος ίσχυε μόνο για το κάπνισμα καπνού.

1987

Ιανουάριος-η βρετανική κυβέρνηση υπογράφει νέα εθελοντική συμφωνία με την καπνοβιομηχανία για την αθλητική χορηγία.

Φεβρουάριος-η ανεξάρτητη τηλεόραση παύει τη διαβίβαση όλων των αθλητικών εκδηλώσεων που χρηματοδοτούνται από τον καπνό.

Δεκέμβριος-μετά την πυρκαγιά του Σταυρού του βασιλιά, στην οποία σκοτώθηκαν 31 άνθρωποι, ο υπόγειος του Λονδίνου απαγορεύει το κάπνισμα και τη διαφήμιση καπνού σε όλο το δίκτυο.

1988

Ιανουάριος – η Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕC) προτείνει νέα ανώτατα όρια για τα επίπεδα πίσσας στα τσιγάρα και να νομοθετήσει για τις προειδοποιήσεις για την υγεία που πρέπει να εμφανίζονται στη συσκευασία του καπνού και στις διαφημίσεις.

Οκτώβριος – η British Airways απαγορεύει το κάπνισμα στις εγχώριες πτήσεις.

1990

Φεβρουάριος-ο Παρθένος Ατλαντικός εγκαινιάζει τις πρώτες πτήσεις χωρίς καπνό στις ΗΠΑ.

Μάιος – η βρετανική σιδηροδρομική ανακοίνωση θα καταργήσει σταδιακά όλες τις άμαξες που καπνίζουν σε σιδηροδρομικά τρένα που τρέχουν στο Λονδίνο μέσα σε ακτίνα 30 μιλίων.

Ιούλιος – ο Καναδάς κάνει όλες τις πτήσεις του μεταξύ Βόρειας Αμερικής και Ευρώπης χωρίς καπνό.

1991

Φεβρουάριος-το κάπνισμα απαγορεύεται σε όλα τα περιφερειακά λεωφορεία του Λονδίνου.

Μάρτιος – φόρος τσιγάρων που τέθηκε κατά περίπου 16p.

Ιούλιος – η κυβέρνηση ανακοινώνει σειρά νέων, μεγαλύτερων προειδοποιήσεων για την υγεία για τη συσκευασία του καπνού, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εκ. Αυτή είναι η πρώτη φορά που απαιτείται νομικά η προειδοποίηση για την υγεία . Θα καλύψουν το 6% του προσώπου της αγέλης. Η ελάχιστη απαίτηση σύμφωνα με τους όρους της οδηγίας είναι 4%.

Σεπτέμβριος – Δημοσίευση νέας εθελοντικής συμφωνίας που προβλέπει νέες προειδοποιήσεις για την υγεία που απαιτούνται από το νόμο για τις διαφημίσεις. Άλλα προγράμματα περιλαμβάνουν μια μείωση σε πέντε χρόνια για να το ήμισυ του αριθμού των διαφημιστικών μπροστά από το κατάστημα που είχαν μετρηθεί τον Ιούλιο 1991; μικρή σύσφιξη

40 χρόνια του Πόνος

των κανόνων που αφορούν την άμεση αλληλογραφία · επέκταση της διαφήμισης σε γυναικεία περιοδικά χωρίς διαφήμιση που να επιτρέπεται σε νέες δημοσιεύσεις μέχρι να διαπιστωθεί η συνολική αναγνωσιμότητα και η αναγνωσιμότητα από νεαρές γυναίκες, και δεν επιτρέπεται καμία διαφήμιση για τον καπνό σε δημοσιεύσεις όπου το ένα τρίτο των νέων γυναικών ηλικίας μεταξύ 16 και 24 ετών.

Οκτώβριος – ισχύει η οδηγία της ΕΚ που καθιστά παράνομη τη διαφήμιση καπνού στην τηλεόραση.

Δεκέμβριος – το τμήμα περιβάλλοντος δημοσιεύει έναν εθελοντικό κώδικα πρακτικής για το κάπνισμα σε δημόσιους χώρους. Εάν το κοινό είναι παρόν από την αναγκαιότητα (εγκαταστάσεις υγείας, τράπεζες, ταχυδρομεία, εγκαταστάσεις τοπικής αυτοδιοίκησης κ.λπ.), το κάπνισμα θα πρέπει να είναι ο κανόνας. Εάν το κοινό είναι παρόν από επιλογή (για παράδειγμα, σε καφετέριες, εστιατόρια, παμπ και κοινοτικά κέντρα), θα πρέπει να προβλεφθεί χωριστή πρόβλεψη για τους καπνιστές και τους μη καπνιστές, εκτός αν είναι ανεφάρμοστες, οπότε το κάπνισμα θα πρέπει να είναι ο κανόνας.

1992

Ιανουάριος-οι ευρωβουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ψηφίζουν υπέρ της απαγόρευσης της διαφήμισης καπνού.

Μάρτιος – τα παιδιά και οι νέοι (προστασία από τον καπνό) Act 1991 τεθεί σε ισχύ. Ο νέος νόμος καθιστά παράνομη την πώληση μεμονωμένων τσιγάρων. Απαιτεί επίσης προειδοποιήσεις, αναφέροντας ότι είναι παράνομη η πώληση καπνού σε οποιονδήποτε κάτω των 16 ετών, που θα εμφανίζεται σε όλα τα σημεία πώλησης των μηχανημάτων αυτόματης πώλησης.

Μάρτιος – ο Καγκελάριος προσθέτει το 13p (αύξηση 5%) στην τιμή ενός πακέτου τσιγάρων.

Ιούλιος-η βρετανική κυβέρνηση δημοσιεύει Λευκή Βίβλο, την υγεία του έθνους. Επαναλαμβάνει την απαγόρευση της διαφήμισης προϊόντων καπνού, αλλά προσφέρει υψηλότερο στόχο μείωσης των ρώσεων (σε 20% σε άνδρες και γυναίκες κατά 2000) και μείωση κατά 40% της κατανάλωσης τσιγάρων κατά το ίδιο έτος. Για πρώτη φορά οι αδειοδοτημένοι οδηγοί ταξί υπόσχονται νομοθεσία για να τους επιτρέψουν να απαγορεύσουν το κάπνισμα στα οχήματά τους αν το επιθυμούν.

Νοέμβριος- National Express, η μεγαλύτερη εταιρεία πούλμαν της Βρετανίας, απαγορεύει το κάπνισμα σε όλους τους προπονητές της.

Δεκέμβριος-η πώληση καπνού σε νοσοκομειακά καταστήματα παύει.

40 χρόνια Πονεμένα

1993

Ιανουάριος-κανάλι του βρετανικού σιδηροδρομικού δικτύου Νοτιοανατολικής Ανατολής απαγορεύει το κάπνισμα στα περισσότερα από τα σιδηροδρομικά τρένα μεγάλης απόστασης.

Φεβρουάριος-το βρετανικό Μίντλαντ απαγορεύει το κάπνισμα σε όλες τις εγχώριες και διεθνείς πτήσεις.

Φεβρουάριος-οι έμποροι καπνού και τα μηχανήματα αυτόματης πώλησης πρέπει να εμφανίζουν προειδοποιητική ειδοποίηση που να αναφέρει ότι είναι παράνομη η πώληση-σηγκαρμπέτες σε παιδιά ηλικίας κάτω των 16 ετών.

Μάρτιος-οι βρετανικές υπηρεσίες υιοθεσίας και προώθησης συνιστούν ότι τα βρέφη και τα παιδιά έως την ηλικία των δύο ετών δεν πρέπει να τοποθετούνται σε νοικοκυριά με καπνιστές, όταν είναι διαθέσιμοι εξίσου κατάλληλοι μη καπνιστές.

Απρίλιος -Pub η αλυσίδα του Τζέι Ντι γουουγουόμπς εισάγει ζώνες χωρίς καπνό σε 54 από τις παμπ του.

Μάιος-όλες οι πτήσεις της Κάθεϊ Πασίφικ Airways μεταξύ Χονγκ Κονγκ και Λονδίνο Χίθρου θα είναι ελεύθερες από καπνό.

Μάιος – όλες οι εγκαταστάσεις της εθνικής υπηρεσίας υγείας πάνε χωρίς καπνό.

Ιούνιος-το βρετανικό Air ξεκινά μια δοκιμή των διατλαντικών πτήσεων μη καπνιστών.

Ιούνιος-το Λονδίνο του Ρίτσμοντ επιβάλλει περιορισμούς που θα εμποδίσουν τους καπνιστές να υιοθετήσουν παιδιά κάτω των δέκα ετών.

Ιούλιος-η βρετανική κυβέρνηση δημοσιεύει νέους κανονισμούς που ενισχύουν τις προειδοποιήσεις για τα προϊόντα καπνού εκτός από τα τσιγάρα.

Ιούλιος – Σιγκαπούρη Air Lines για να προσφέρει ημερήσιες πτήσεις μη καπνιστών στο Λονδίνο.

Αύγουστος – η British Airways θα κάνει ορισμένες ευρωπαϊκές πτήσεις κάτω των 90 λεπτών χωρίς καπνό.

Σεπτέμβριος- το BBC το σπίτι εκπέμπει χωρίς καπνό.

Οκτώβριος-η British Airways ανακοινώνει την απαγόρευση του καπνίσματος σε ορισμένες πτήσεις προς τη Νέα Ζηλανδία και την Αυστραλία.

Νοέμβριος – ο Καγκελάριος ανακοινώνει ότι σκοπεύει να αυξήσει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης για τα προϊόντα καπνού κατά τουλάχιστον 3% κατά μέσο όρο της ΑΗΚ.

40 χρόνια του Πόνος

1994

Ιούλιος – η Επιτροπή επιλογής εθνικής κληρονομιάς της Βουλής των Κοινοτήτων συνιστά να τερματιστεί η τηλεοπτική μετάδοση του αθλητικού αθλητισμού σε επίγειους τηλεοπτικούς σταθμούς και προτρέπει την κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου να διαπραγματευθεί παρόμοιους ελέγχους σε δορυφορικά κανάλια.

Δεκέμβριος-η βρετανική κυβέρνηση δημοσιεύει λεπτομέρειες για μια νέα εθελοντική συμφωνία για τη διαφήμιση και την προώθηση του καπνού. Τα μέτρα περιλαμβάνουν την αύξηση του μεγέθους των προειδοποιήσεων για την υγεία σε αφίσες και την απαγόρευση των επιραιτών στον καπνό σε αφίσες εντός 200 μέτρων από τις σχολικές εισόδους.

1995

Ιανουάριος – αρχίζει να ισχύει νέα συμφωνία για τη χορηγία του αθλητισμού στον καπνό.

1996

Ιούνιος-το κρατικό Κοινοβούλιο του Γκέρνσι γίνεται η πρώτη κυβέρνηση στα βρετανικά νησιά που επιβάλλει απαγόρευση της διαφήμισης καπνού.

1997

Μάιος-η νέα κυβέρνηση των εργατικών ανακοινώνει ότι θα απαγορεύσει τη διαφήμιση καπνού και θα αντιμετωπίσει το κάπνισμα μεταξύ των νέων. Ο υπουργός υγείας Φρανκ Ντόμπσον αναφέρει ότι η κυβέρνηση θα απαγορεύσει τη χορηγία προϊόντων καπνού από τον αθλητισμό, αλλά θα δοθεί χρόνος στους αθλητικούς φορείς να βρουν εναλλακτικούς χορηγούς.

Δεκέμβριος-το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Υπουργών Υγείας ψηφίζει για την απαγόρευση της διαφήμισης καπνού σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

1998

Μάιος-το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψηφίζει υπέρ μιας οδηγίας της ΕΕ για την απαγόρευση της διαφήμισης προϊόντων καπνού και των χορών. Η οδηγία εγκρίνεται επισήμως από τα κράτη μέλη της ΕΕ.

Δεκέμβριος-η κυβέρνηση δημοσιεύει Λευκή Βίβλο για τον έλεγχο του καπνίσματος. Περιλαμβάνει νέους στόχους για τη μείωση του επιπολασμού του καπνίσματος στους ενήλικες και τα παιδιά, ένα πρόγραμμα παύσης του καπνίσματος, ένα χάρτη «καθαρού αέρα» με στόχο το εμπόριο φιλοξενίας και σχέδια για περαιτέρω περιορισμό του καπνίσματος στον χώρο εργασίας μέσω ενός εγκεκριμένου κώδικα πρακτικής (Της ACoP).

1999

Μάιος – η παγκόσμια συνέλευση υγείας στηρίζει το ψήφισμα για την έναρξη εργασιών σχετικά με μια νέα σύμβαση πλαίσιο για τον έλεγχο του καπνίσματος (FCTC).

Ιούνιος-η βρετανική κυβέρνηση ανακοινώνει σχέδια για την απαγόρευση της διαφήμισης προϊόντων καπνού στις 10 Δεκεμβρίου 1999.

40 χρόνια Πονεμένα

Ιούλιος – η Επιτροπή υγείας και ασφάλειας δημοσιεύει σχέδιο εγκεκριμένου κώδικα πρακτικής για το κάπνισμα στον χώρο εργασίας.

Σεπτέμβριος – ένας εθελοντικός κώδικας πρακτικής, με την υποστήριξη της κυβέρνησης, ξεκινά από το εμπόριο φιλοξενίας για να μειώσει την έκθεση σε «παθητικό» κάπνισμα σε παμπ, ξενοδοχεία και εστιατόρια.

2000

Ιούνιος-τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εγκρίνουν το σχέδιο οδηγίας για τη ρύθμιση του καπνού και ψηφίζουν για να αυξήσουν το μέγεθος των προειδοποιήσεων για την υγεία, ώστε να καλύπτουν τουλάχιστον το 35% του μετώπου και το 45% του πίσω μέρους της αγέλης. Το Συμβούλιο των Υπουργών Υγείας εγκρίνει στη συνέχεια την οδηγία, αλλά απορρίπτει τις υποδείξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις προειδοποιήσεις για την υγεία, αποδεχόμενη αντ' αυτού την αρχική πρόταση της Επιτροπής για αύξηση στο 25% κάθε επιφάνειας συσκευασίας.

Σεπτέμβριος – η Επιτροπή υγείας και ασφάλειας του Ηνωμένου Βασιλείου συνιστά την έγκριση εγκεκριμένου κώδικα ορθής πρακτικής (ACoP) για τον περιορισμό του καπνίσματος στον χώρο εργασίας.

Δεκέμβριος-η βρετανική κυβέρνηση δημοσιεύει το νομοσχέδιο διαφήμισης και προώθησης καπνού που στοχεύει στην απαγόρευση όλων των μορφών διαφήμισης καπνού σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο.

2001

Μάιος – μια οδηγία της ΕΕ που απαιτεί μεγαλύτερες προειδοποιήσεις για την υγεία στη συσκευασία του καπνού γίνεται Law. Άλλα μέτρα που πρέπει να καταργηθούν από τις 30 Σεπτεμβρίου 2002 περιλαμβάνουν την κατάργηση των «παραπλανητικών» περιγραφών, όπως το «ελαφρύ» και το «ήπιο», καθώς και την απαίτηση από τις καπνοβιομηχανίες να αποκαλύπτουν τα συστατικά και τις πρόσθετες ύλες ανά μάρκα.

Μάιος – δημοσιεύεται μια οδηγία της ΕΕ που θα είχε ως βάση ορισμένους περιορισμούς στη διαφήμιση προϊόντων καπνού. Σύμφωνα με τις προτάσεις, όλα τα ΜΜΕ και οι ραδιοφωνικές διαφημίσεις για τον καπνό θα απαγορευθούν, καθώς και η χορηγία του αθλητισμού από τον καπνό για εκδηλώσεις που λαμβάνουν χώρα σε περισσότερες από μία χώρες της ΕΕ.

2002

Οκτ/Νοε-ένα νομοσχέδιο για την απαγόρευση της διαφήμισης καπνού, το οποίο ξεκίνησε ως λογαριασμός ιδιωτικού μέλους στη Βουλή των Λόρδων, μεταβιβάζεται από το Κοινοβούλιο με την υποστήριξη της κυβέρνησης.

Δεκέμβριος – εγκρίνεται η οδηγία της ΕΕ για τη διαφήμιση του καπνού. Καλύπτει μόνο τη διασυνοριακή διαφήμιση και τη χορηγία, αλλά επιτρέπει στα κράτη μέλη να υιοθετήσουν ισχυρότερα μέτρα.

Δεκέμβριος-ο Βρετανός Ιατρικός Σύλλογος δημοσιεύει έκθεση με την οποία ζητεί την απαγόρευση του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους.

40 χρόνια του Πόνος

2003

Ιανουάριος-νέες μεγαλύτερες προειδοποιήσεις για την υγεία αρχίζουν να εμφανίζονται στις συσκευασίες των τσιγάρων, όπως απαιτείται από την οδηγία της ΕΕ για τα προϊόντα καπνού.

Φεβρουάριος – η πρώτη φάση του νόμου περί διαφήμισης και προώθησης καπνού φέρνει σε πέρας τη διαφήμιση του καπνού σε αφίσες και στα εκτυπωτικά μέσα και τηλεοπτικό ταχυδρομείο, τη διαφήμιση στο διαδίκτυο και τις νέες προωθήσεις.

Μάρτιος – εισάγεται στη Νέα Υόρκη απαγόρευση του καπνίσματος σε όλους τους χώρους εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των μπαρ.

Μάιος – σύμβαση-πλαίσιο για τον έλεγχο του καπνίσματος εγκρίνεται από τα 171 κράτη μέλη της παγκόσμιας υγείας Assembly.

Ιούλιος – ο Αρχί ιατρικός αξιωματικός Σερ Λίαμ Ντόναλτσον αμφισβητεί την κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου να απαγορεύσει το κάπνισμα σε δημόσιους χώρους.

2004

Μάρτιος-η Ιρλανδία γίνεται η πρώτη χώρα στον κόσμο που απαγορεύει το κάπνισμα σε κάθε χώρο εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των παμπ και των μπαρ.

Νοέμβριος-η βρετανική κυβέρνηση προτείνει την απαγόρευση του καπνίσματος στην πλειονότητα των χώρων εργασίας, αλλά σταματά να απέχει από την πλήρη απαγόρευση. Προτείνονται εξαιρέσεις για ιδιωτικούς συλλόγους και παμπ που δεν σερβίρουν φαγητό.

Νοέμβριος-ο πρώτος υπουργός της Σκωτίας αναφέρει ότι η κυβέρνησή του θα εισαγάγει πλήρη απαγόρευση του καπνίσματος στον χώρο εργασίας, συμπεριλαμβανομένων κάθε παμπ και μπαρ.

Δεκέμβριος-η Νέα Ζηλανδία γίνεται η τρίτη χώρα στον κόσμο, μετά την Ιρλανδία και τη Νορβηγία, για να απαγορεύσει το κάπνισμα σε όλους τους κλειστούς δημόσιους χώρους.

2005

Φεβρουάριος-αρχίζει να ισχύει η πρώτη παγκόσμια συνθήκη για την υγεία, η σύμβαση πλαίσιο για τον έλεγχο του καπνίσματος. Απαιτεί από τις χώρες να δεσμευτούν για την εφαρμογή ενός φάσματος μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της απαγόρευσης της διαφήμισης προϊόντων καπνού, των μέτρων για την προστασία των ανθρώπων από το παθητικό κάπνισμα, τις φορολογικές αυξήσεις και τα μεγάλα σαφή θέματα υγείας για όλα τα προϊόντα καπνού.

Μάρτιος-ο Γκέρνσι αποτελεί την πρώτη δικαιοδοσία στο Ηνωμένο Βασίλειο για τη θέσπιση συνολικής νομοθεσίας για την απαγόρευση του καπνίσματος σε κλειστούς δημόσιους χώρους, συμπεριλαμβανομένων όλων των χώρων εργασίας.

Απρίλιος-το σκωτσέζικο Κοινοβούλιο μεταβιβάζει το νομοσχέδιο για το κάπνισμα, τη νευγεία και την κοινωνική περίθαλψη (Σκωτία) που θα απαγορεύσει το κάπνισμα σε όλους τους κλειστούς δημόσιους χώρους. Ο νόμος θα μπει σε ισχύ στις 26 Μαρτίου 2006.

Ιούλιος – αρχίζει να ισχύει το τελευταίο μέρος του νόμου 2002 για τη διαφήμιση και την προώθηση των τσιγάρων , που απαγορεύει την παραγωγή καπνού για παγκόσμια αθλήματα όπως η φόρμουλα 1. Η οδηγία της ΕΕ για την απαγόρευση της διασυννοριακής διαφήμισης και χορηγίας καπνού αρχίζει να ισχύει ταυτόχρονα.

Οκτώβριος-ο υπουργός της Βόρειας Ιρλανδίας ανακοινώνει ότι το κάπνισμα πρέπει να απαγορευθεί σε κάθε χώρο εργασίας στην επαρχία από τις 2007 Απριλίου.

Νοέμβριος-η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δημοσιεύει νομοσχέδιο για την υγεία, το οποίο προβλέπει προτάσεις για να καταστούν οι χώροι εργασίας ελεύθεροι. Το νομοσχέδιο προτείνει να γίνουν εξαιρέσεις για τα ιδιωτικάκλαμπ και τις παμπ που δεν σερβίρουν τρόφιμα. Τα μέτρα θα ισχύσουν για την Αγγλία μόνο καθώς η Ουαλία, η Βόρεια Ιρλανδία και η Σκωτία επέλεξαν πλήρεις χώρους εργασίας χωρίς καπνό.

2006

Μάρτιος-η Σκωτία γίνεται η πρώτη χώρα στο Ηνωμένο Βασίλειο που εφαρμόζει νομοθεσία για την ελεύθερη καπνού. Το κάπνισμα απαγορεύεται πλέον σε όλους σχεδόν τους χώρους εργασίας και στους κλειστούς δημόσιους χώρους, συμπεριλαμβανομένων των παμπ και των κλαμπ.

Μάιος-η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου εγκαινιάζει διαβούλευση σχετικά με προτάσεις που θα περιλαμβάνουν γραφικές προειδοποιήσεις για τα προϊόντα καπνού.

2007

Η βρετανική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι η νόμιμη ηλικία για την αγορά καπνού θα αυξηθεί σε 18 από την 1η Οκτωβρίου 2007.

Απρίλιος – οι απαγορεύσεις καπνίσματος στο χώρο εργασίας εφαρμόζονται στην Ουαλία στις 2 Απριλίου και στη Βόρεια Ιρλανδία στις 30 Απριλίου.

Ιούλιος-Απαγορεύεται το κάπνισμα σε όλους τους κλειστούς δημόσιους χώρους της Αγγλίας, συμπεριλαμβανομένων κάθε χώρου εργασίας.

Αύγουστος-η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου ανακοινώνει ότι θα είναι υποχρεωτικό για τις καπνοβιομηχανίες να συμπεριλάβουν την εικόνα των συσκευασιών των τσιγάρων. Η εφαρμογή θα γίνει σταδιακά από τις 2008 Οκτωβρίου.

Οκτώβριος-η ιρλανδική κυβέρνηση εγκαινιάζει διαβούλευση σχετικά με προτάσεις για την απαγόρευση των σημείων πώλησης τσιγάρων, αυστηρότερων ελέγχων σχετικά με την τοποθεσία και τη λειτουργία των μηχανών τσιγάρων, καθώς και την εισαγωγή μητρώου καπνολιανών.

2008

Ιούλιος – η απαγόρευση του Smoking επεκτάθηκε σε μονάδες ψυχικής υγείας στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Νοέμβριος-το Λονδίνο του Ρέντμπριτζ περνά μια πολιτική που απαγορεύει την τοποθέτηση παιδιών με ανάδοχους φροντιστές που καπνίζουν.

40 χρόνια του Πόνος

2009

Ιανουάριος-η βρετανική κυβέρνηση ανακοινώνει μέτρα για την προστασία των παιδιών από το κάπνισμα. Απαιτούν από τους λιανοπωλητές να απομακρύνουν τον καπνό από τη δημόσια θέα και να εφαρμόσουν περιορισμούς στην πρόσβαση στο μηχάνημα αυτόματης πώλησης τσιγάρων.

Φεβρουάριος-η Σκωτία αποκαλύπτει ένα νομοσχέδιο για τον έλεγχο του καπνίσματος που περιλαμβάνει την απαγόρευση του DΙSτου καπνού στα καταστήματα, την απαγόρευση των αυτόματων μηχανών πώλησης τσιγάρων, ένα νέο σύστημα καταχώρισης για τα καταστήματα που πωλούν προϊόντα καπνού, τα επιτόπου πρόστιμα για λιανοπωλητές που πωλούν σε κάτω των 18 ετών, και τις απαγορεύσεις πωλήσεων κατά των λιανοπωλητών που πωλούν συνεχώς σε ανήλικους καπνιστές.

Μάρτιος – το Δημοτικό Συμβούλιο του Μάντσεστερ απαγορεύει στους καπνιστές να προωθούν παιδιά.

Σεπτέμβριος – οι βουλευτές του Σκωτικού Κοινοβουλίου ψήφισαν υπέρ των νέων μέτρων ελέγχου του καπνού, συμπεριλαμβανομένης της απαγόρευσης των μηχανημάτων αυτόματης πώλησης τσιγάρων και της εμφάνισης του σημείου πώλησης των προϊόντων καπνού.

Οκτώβριος-οι βουλευτές του Γουέστμινστερ ψηφίζουν υπέρ της απαγόρευσης της εμφάνισης των προϊόντων καπνού στο σημείο πώλησης. Οι βουλευτές υποστηρίζουν επίσης μια τροπολογία για τον παράνομο αυτόματο πωλητή τσιγάρων στην Αγγλία, την Ουαλία και τη Βόρεια Ιρλανδία.

Νοέμβριος – η κυβέρνηση της Σκωτίας ANNOUNXO θα απαγορεύσει την αγορά καπνού από ενήλικες για άτομα ηλικίας κάτω των 18 ετών.

Νοέμβριος – ο νόμος για την υγεία 2009 λαμβάνει τη βασιλική συγκατάθεση. Από 2011 μεγάλα καταστήματα στην Αγγλία, την Ουαλία και τη Βόρεια Ιρλανδία δεν θα επιτρέπεται η εμφάνιση προϊόντων καπνού, ενώθα απαγορεύονται επίσης οι πωλήσεις από μηχανήματα αυτόματης πώλησης. Τα μικρά καταστήματα έχουν μέχρι το 2013 να συμμορφωθούν με την απαγόρευση προβολής.

2010

Ιανουάριος-το κάπνισμα σε αυτοκίνητα με παιδιά αποτελεί αδίκημα στην πολιτεία της Βικτόρια της Αυστραλίας.

Ιανουάριος-η φινλανδική κυβέρνηση δηλώνει ότι σκοπεύει να καταστήσει τη Φινλανδία την πρώτη χώρα που θα καταργήσει πλήρως το κάπνισμα.

Φεβρουάριος-η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δημοσιεύει "ένα μέλλον χωρίς καπνά: μια ολοκληρωμένη στρατηγική ελέγχου του καπνίσματος για την Αγγλία". Περιλαμβάνει δέσμευση για την επανεξέταση των αρχώνπαραγωγής προϊόντων καπνού για τυποποιημένη συσκευασία.

Φεβρουάριος – το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επικαιροποιεί την οδηγία σχετικά με τον φόρο καπνού για την αύξηση του ελάχιστου ειδικού φόρου κατανάλωσης στα τσιγάρα και τη σταδιακή ευθυγράμμιση του φόρου επί της έλασης με τον καπνό των παρασκευασμένων τσιγάρων.

Μάρτιος – ο Καγκελάριος αυξάνει τον φόρο καπνού κατά 1% πάνω από τον πληθωρισμό και δεσμεύεται να αυξήσει το δασμό κατά 2% πάνω από τον πληθωρισμό από 2011 σε 2014.

Απρίλιος-η αυστραλιανή ομοσπονδιακή κυβέρνηση ανακοινώνει σχέδια για την εισαγωγή τυποποιημένων συσκευασιών καπνού, αφαιρώντας όλα τα σήματα.

Σεπτέμβριος-το Συμβούλιο πάρκων του Βανκούβερ στον Καναδά μεταβιβάζει ένα νόμο που κάνει όλα τα πάρκα, τις παραλίες, τα γήπεδα γκολφ και τους αθλητικούς τομείς να καπνίζουν δωρεάν.

Νοέμβριος-ο υπουργός υγείας Άντριου Λάνσλι ανακοινώνει ότι η βρετανική κυβέρνηση θα διερευνήσει τη βιωσιμότητα της εισαγωγής απλής συσκευασίας προϊόντων καπνού.

2011

Φεβρουάριος-το Συμβούλιο της Νέας Υόρκης εγκρίνει το νομοσχέδιο για την απαγόρευση του καπνίσματος σε 1.700 πάρκα πόλεων και κατά μήκος 14 μιλίων από τις παραλίες της πόλης .

Μάρτιος-η βρετανική κυβέρνηση ανακοινώνει ένα νέο σχέδιο καπνού για την Αγγλία, το οποίο καθορίζει τις εθνικές φιλοδοξίες για τη μείωση των ποσοστών καπνίσματος μεταξύ όλων των ενηλίκων από 21,2% σε 18,5% έως το τέλος της 2015, με άλλους συγκεκριμένους στόχους για τις έγκυες γυναίκες και τα παιδιά ηλικίας 15 ετών. Το σχέδιο δεσμεύεται επίσης να πραγματοποιεί δημόσια διαβούλευση σχετικά με τις απλές συσκευασίες.

Μάρτιος – ο Καγκελάριος αυξάνει τον φόρο καπνού κατά 2% πάνω από τον πληθωρισμό στον προϋπολογισμό. Η δομή του φόρου καπνού μεταβάλλεται επίσης για να περιορίσει το χάσμα μεταξύ των υψηλότερων και χαμηλότερων τιμολογημένων σημάτων των τσιγάρων.

Απρίλιος-η Σκωτία εγκαινιάζει νέο μητρώο λιανοπωλητών καπνού στο πλαίσιο του νόμου 2010 για τον καπνό και την πρωτοβάθμια ιατρική υπηρεσία (Σκωτία). Το μητρώο αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου εκσυγχρονισμού του νόμου περί πωλήσεων καπνού. Ο νόμος εισάγει επίσης το νέο αδίκημα της αγοράς πληρεξουσίου και την αγορά ανηλίκων.

Απρίλιος-η αυστραλιανή κυβέρνηση δημοσιεύει σχέδιο νομοθεσίας για να απαιτήσει τυποποιημένη συσκευασία με γραφικές εικόνες από προειδοποιήσεις για την υγεία σε όλα τα προϊόντα καπνού.

Ιούνιος – ο Βουλευτής του εργατικού κόμματος Άλεξ Κάνιγκαμ διαθέτει ένα κάπνισμα στο Private οχήματα που ζητεί την απαγόρευση των ενηλίκων που καπνίζουν σε αυτοκίνητα όπου υπάρχουν παιδιά.

Οκτώβριος-απαγορεύεται η πώληση καπνού από μηχανήματα αυτόματης πώλησης στην Αγγλία.

Οκτώβριος – η χώρα στέγασης της Βοστώνης (ΗΠΑ) ανακοινώνει ότι η δημόσια στέγαση θα γίνει δωρεάν σε 2012 μετά την έγκριση της απαγόρευσης από το ομοσπονδιακό τμήμα στέγασης και αστικής ανάπτυξης.

40 χρόνια του Πόνος

Οκτώβριος-η ουαλική κυβέρνηση ανακοινώνει ότι η απαγόρευση των μηχανημάτων αυτόματης πώλησης τσιγάρων θα μπει σε ισχύ την 1η Φεβρουαρίου 2012.

Νοέμβριος-το Δημοτικό Συμβούλιο του Νότιγγαμ γίνεται η πρώτη τοπική αρχή στο ανατολικό Μίντλαντς για να εισαγάγει μια πολιτική για το κάπνισμα σε παιδικές χαρές και γύρω από τις σχολικές πύλες του.

Νοέμβριος-η Αυστραλία θα γίνει η πρώτη χώρα στον κόσμο που θα εισαγάγει τους νόμους για τη συσκευασία, αφού η Γερουσία περάσει τους νόμους της ομοσπονδιακής κυβέρνησης για τα τσιγάρα, με τροποποιήσεις στην ημερομηνία έναρξης. Οι νέοι νόμοι για τη συσκευασία θα τεθούν σε ισχύ το Δεκέμβριο του 2012.

2012

Μάρτιος – ο Καγκελάριος αυξάνει τον φόρο καπνού κατά 5%.

Απρίλιος-η βρετανική κυβέρνηση εγκαινιάζει δημόσια διαβούλευση για απλές, τυποποιημένες συσκευασίες.

Οκτώβριος – το τμήμα υγείας εγκαινιάζει την πρώτη μαζική διακοπή της απόπειρας καπνίσματος που ονομάστηκε «Σταμάτης» για τον Οκτώβριο.

Δεκέμβριος-η Αυστραλία γίνεται η πρώτη χώρα στον κόσμο που απαιτεί την πώληση προϊόντων καπνού σε απλή, τυποποιημένη συσκευασία.

Δεκέμβριος-η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσιεύει σχέδιο αναθεωρημένης οδηγίας για τα προϊόντα καπνού. Μία από τις προτάσεις είναι να αυξηθεί το μέγεθος των προειδοποιήσεων για την υγεία σε 75% ή τόσο το μπροστινό όσο και το πίσω μέρος των πακέτων των τσιγάρων και να καταστήσουν τις προειδοποιήσεις για την εικόνα υποχρεωτικές σε ολόκληρη την ΕΕ.

2013

Μάρτιος – ο Καγκελάριος αυξάνει τον φόρο καπνού κατά 2% πάνω από τον πληθωρισμό.

Μάρτιος-η κυβέρνηση της Σκωτίας εγκαινιάζει τη στρατηγική ελέγχου του καπνίσματος, η οποία περιλαμβάνει στόχο για μείωση του επιπολασμού του καπνίσματος ενηλίκων στο 5% κατά 2034.

Ιούλιος – η Επιτροπή Περιβάλλοντος και δημόσιας υγείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ψηφίζει υπέρ της αποδοχής της πρότασης της Επιτροπής για αύξηση των προειδοποιήσεων για την υγεία, ώστε να καλυφθεί το 75% των επιφανειών των τσιγάρων σε συνδυασμό με άλλα μέτρα, όπως η απαγόρευση των αρτυμάτων και των λεπτών τσιγάρων.

Ιούλιος-η βρετανική κυβέρνηση δημοσιεύει συνοπτική έκθεση για τη διαβούλευση σχετικά με τις τυποποιημένες συσκευασίες καπνού, αλλά ο υπουργός υγείας ανακοινώνει ότι η κυβέρνηση δεν πρόκειται να προχωρήσει με την τυποποιημένη συσκευασία έως ότου αποδειχτεί για τον αντίκτυπο του μέτρου στην Αυστραλία αξιολογήθηκε.

40 χρόνια Πονεμένα

Αύγουστος – οι χειριστές τρένων, συμπεριλαμβανομένων των C2C, Greater Anglia και First Capital Connect, επιβάλλουν απαγόρευση στους επιβάτες που έχουν ηλεκτρονικά τσιγάρα στους σταθμούς τους.

Νοέμβριος-η βρετανική κυβέρνηση αναφέρει ότι θα εισαγάγει τροπολογία στο νομοσχέδιο για τα παιδιά και τις οικογένειες που θα δώσει στον υπουργό Εξωτερικών την εξουσία να εισαγάγει τυποποιημένες συσκευασίες μέσω κανονισμών.

2014

Ιανουάριος-η βρετανική κυβέρνηση ανακοινώνει σχέδια απαγόρευσης της μεσολάβησης για την αγορά καπνού στην Αγγλία και την Ουαλία.

Ιανουάριος-η βρετανική κυβέρνηση ανακοινώνει την πρόθεσή της να απαγορεύσει την πώληση νικοτίνης που περιέχει προϊόντα σε παιδιά ηλικίας κάτω των 18 ετών.

Φεβρουάριος-οι ευρωβουλευτές έχουν σχέδια για την απαγόρευση του καπνίσματος στα αυτοκίνητα που μεταφέρουν παιδιά σε ελεύθερη ψηφοφορία.

Φεβρουάριος-το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εγκρίνει την αναθεωρημένη οδηγία για τα προϊόντα καπνού. Τα κράτη μέλη έχουν δύο έτη για να μεταφέρουν την οδηγία στο εθνικό τους δίκαιο. Οι νέοι κανόνες περιλαμβάνουν προειδοποιήσεις εικόνας για την κάλυψη του 65% του μπροστινού και του πίσω μέρους των τσιγάρων και των συσκευασιών καπνού για στριφτά τσιγάρα, απαγορεύονται οι συσκευασίες με λιγότερα από 20 τσιγάρα, τα αρωματισμένα τσιγάρα, όπως η μινθόλη, τα φρούτα και η βανίλια απαγορεύονται, ένα ρυθμιστικό πλαίσιο να δουλέψεις για ηλεκτρονικά τσιγάρα.

Μάρτιος – παιδιά και οικογένειες Act 2014 χορηγείται Βασιλική σύμφωνη γνώμη. Ο νόμος καθιστά αδίκημα για έναν ενήλικα να αγοράζει τσιγάρα για οποιονδήποτε κάτω των 18 ετών (αγορά πληρεξουσίου), παρέχει στις κυβερνητικές εξουσίες να θεσπίσει κανονισμούς που απαιτούν τυποποιημένη συσκευασία για τα προϊόντα καπνού, καθιστά αδίκημα τον καπνό σε ιδιωτικό όχημα κυοφορεί τα παιδιά, και καθιστά αδίκημα την πώληση ηλεκτρονικών τσιγάρων σε παιδιά κάτω των 18 ετών.

Μάρτιος – η βρετανική Ιατρική Ένωση (BMA) ζητεί την απαγόρευση της πώλησης τσιγάρων και καπνού σε όποιο γεννηθεί μετά το έτος 2000.

Μάρτιος-ο φόρος καπνού αυξάνεται κατά 2% πάνω από τον πληθωρισμό και ο Καγκελάριος Τζωρτζ Όσμπορν δεσμεύεται να διατηρήσει την αύξηση κάθε χρόνο μέχρι το τέλος του επόμενου Κοινοβουλίου.

Απρίλιος-δημοσιεύεται η Λευκή Βίβλος της Ουαλίας για τη δημόσια υγεία. Περιλαμβάνει προτάσεις που θα μπορούσαν να καταστήσουν την Ουαλία το πρώτο μέρος του Ηνωμένου Βασιλείου να απαγορεύσει τη χρήση ηλεκτρονικών τσιγάρων σε κλειστούς δημόσιους χώρους.

Ιούνιος-η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δημοσιεύει σχέδια κανονισμών και ανακοινώνει μια δεύτερη διαβούλευση σχετικά με την εισαγωγή τυποποιημένων συσκευασιών.

40 χρόνια του Πόνος

Οκτώβριος – απαγορεύονται τα ηλεκτρονικά τσιγάρα σε όλες τις εγκαταστάσεις μεταφορών για το Λονδίνο (TfL).

Δεκέμβριος-η κυβέρνηση περιλαμβάνει κανονισμούς που καθιστούν παράνομο τον καπνό σε αυτοκίνητα που μεταφέρουν παιδιά στην Αγγλία.

2015

Ιανουάριος-η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι θα προχωρήσει στη νομοθεσία για την τυποποιημένη συσκευασία των τσιγάρων.

Φεβρουάριος-το Μπρίστολ κάνει δοκιμές σε ζώνες χωρίς καπνό σε δύο δημόσιες πλατείες.

Μάρτιος –οι κανονισμοί για την τυποποιημένη συσκευασία διαβιβάζονται στη Βουλή των Κοινοτήτων. Συμφώνησαν επίσης στη Βουλή των Λόρδων. Η νομοθεσία θα μπει σε ισχύ από τις 2016 Μαΐου.

Απρίλιος – η απαγόρευση εμφάνισης καπνού σε μικρά καταστήματα αρχίζει να ισχύει σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο.

Μάιος – ο Σκοτσέζος υπουργός Δημόσιας Υγείας ανακοινώνει πρόταση απαγόρευσης της πώλησης ηλεκτρονικών τσιγάρων κάτω των 18 ετών.

Οκτώβριος-η νέα νομοθεσία στην Αγγλία και την Ουαλία καθιστά παράνομο τον καπνό σε όχημα που μεταφέρει κάποιον κάτω των 18 ετών.

Οκτώβριος – ισχύουν κανονισμοί που απαγορεύουν την πώληση ηλεκτρονικών τσιγάρων κάτω των 18 ετών και την αγορά καπνού ή ηλεκτρονικών τσιγάρων από ενήλικες για παιδιά.

2016

Μάιος – η αναθεωρημένη οδηγία για τα προϊόντα καπνού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο νόμος του Ηνωμένου Βασιλείου για τον τυποποιημένο PACkaging θα τεθούν σε ισχύ στις 20 Μαΐου.

Σεπτέμβριος – Ινστιτούτο Περιβαλλοντικής Υγείας καλεί τις τοπικές αρχές να εισαγάγουν περισσότερους χώρους χωρίς καπνά, όπου τα παιδιά παίζουν ή μαθαίνουν».

Νοέμβριος – ο Καγκελάριος ανακοινώνει σχέδια για την εισαγωγή ελάχιστου φόρου κατανάλωσης στα τσιγάρα και την απαίτηση αδειοδότησης του εξοπλισμού παρασκευής καπνού.

Δεκέμβριος-ο νέος νόμος παράγει αποτελέσματα στη Σκωτία που καθιστά αδίκημα το κάπνισμα σε ένα αυτοκίνητο όταν ένα παιδί είναι παρόν.

40 χρόνια Πονεμένα

2017

Ιούλιος-η βρετανική κυβέρνηση δημοσιεύει το νέο σχέδιο ελέγχου καπνού για την Αγγλία, "προς μια γενιά χωρίς καπνών". Οι στόχοι περιλαμβάνουν μια δέσμευση για τη μείωση της επιπολασμού του καπνίσματος μεταξύ των ενηλίκων σε 12% ή λιγότερο κατά 2022, για τη μείωση της επιπολασμού του καπνίσματος στην εγκυμοσύνη σε 6% ή λιγότερο από 2022, και για να κάνουν όλες τις περιοχές ψυχικής υγείας μη καπνιστές καπνιστών δωρεάν από 2018.

2018

Ιούνιος-ο υπουργός φυλακών Ρόρι Στιούαρτ λέει ότι όλες οι φυλακές στην Αγγλία είναι τώρα "απαλλαγμένες από καπνό".

Ιούνιος – το νέο σχέδιο ελέγχου καπνού της κυβέρνησης της Σκωτίας περιλαμβάνει προτάσεις για την ελάχιστη τιμολόγηση του καπνού και περιορισμούς στον επιπολασμό των λιανοπωλητών καπνού σε ορισμένες περιοχές.

Νοέμβριος-Απαγορεύεται το κάπνισμα στις σκωτικές φυλακές.

Νοέμβριος – το Δημοτικό Συμβούλιο του Νταντί ανακοινώνει το σχέδιο απαγόρευσης των εργαζομένων από το κάπνισμα και την αμάτωση κατά τη διάρκεια της εργάσιμης ώρας.

2019

Μάρτιος-η ομάδα των κοινοβουλευτικών βουλευτών ζητεί την ελάχιστη ηλικία κατά την οποία οι άνθρωποι μπορούν να αγοράσουν καπνό για να αυξηθεί από 18 σε 21.

Μάιος – η δημόσια υγεία Αγγλία ζητεί από όλα τα καταπιστευμάτων του ΕΘΝΙΚΟΎ υγειονομικού συστήματος να απαγορεύσουν το κάπνισμα σε νοσοκομειακά εδάφη.

Ιούνιος-η Αρχίατρος της Αγγλίας, κυρία Σάλυ Ντέιβις, λέει ότι οι VWS πρέπει να περιορίσουν τη συνήθειά τους στα σπίτια και τους κήπους τους.

Ιούνιος – το Σαν Φρανσίσκο γίνεται η πρώτη πόλη των ΗΠΑ που απαγορεύει τις πωλήσεις ηλεκτρονικών τσιγάρων.

Ιούνιος – Beverley Hills, Καλιφόρνια, απαγορεύει την πώληση των περισσότερων προϊόντων καπνού.

Ιούλιος – κράτος της Νέας Υόρκης να απαγορεύσει την πώληση καπνού σε άτομα κάτω των 21 ετών, συμμετέχοντας σε 15 άλλα κράτη των ΗΠΑ που έχουν εγκρίνει παρόμοιες πολιτικές.

Ιούλιος-καπνιστές στο Sandwell και το δυτικό Μπέρμιγχαμ νοσοκομεία η εμπιστοσύνη απειλείται με πρόστιμα αν ανάψει σε νοσοκομειακά εδάφη.

Ιούλιος -η βρετανική κυβέρνηση εκδίδει τελεσίγραφο στη βιομηχανία για να καταστήσει το καπνισμένο καπνό ξεπερασμένο κατά 2030

Κύρια πηγή: δράση για το κάπνισμα και την υγεία
Πρόσθετες πληροφορίες (2018-2019): δασική



NHS
This is a
Smoke Free Hospital
Smoking is strictly
prohibited in buildings and
grounds
NHS Smoking Helpline (free) 0800 169 0 169

